

Gyvenimas

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

Nr. 77 (10232) * 2019 m. spalio 9 d., trečiadienis

Kaina – 0,45 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio priešpilnis. Saulė teka 7 val. 33 min., leidžiasi 18 val. 39 min. Dienos ilgumas 11 val. 6 min.

Vardadieniai: šiandien – Denys, Diodoras, Diomedas, Dionizas, Kilna, Kilnė, Virbutas, Virgailas, Virgailė, rytoj – Danas, Danielė, Danielius, Danis, Danius, Danys, Gilvyda, Gilvydas, penktadienį – Kvirinas, Rimbutas, Rimdauga, Rimdaugas, Zina, Zinaida.

Šiandien – Pasaulinė pašto diena. Spalio 10 – Vietos savivaldos diena. Pasaulinė psichikos sveikatos diena. Pasaulinė regėjimo diena. Spalio 11 – Pasaulinė paliatyviosios pagalbos diena.

Trumpos žinios

• Praėjusį ketvirtadienį žemės ūkio ministras **Andrius Palionis** Birštono seniūnijos salėje susitiko su šio krašto ūkininkais.

• Birštono ir Prienų savivaldybėse vyko pirmasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos egzaminų etapas.

• Dohoje vykusiame Pasaulio lengvosios atletikos čempionate iš lietuvių sėkmingiausiai startavo buvęs prieniškis **Marius Žiūkas** (trenerė Gražina Goštautaitė). Iškovota 11 vieta – aukščiausias ėjimo sporto meistro pasiekimas pasaulio čempionatuose. Čempionatas Dohoje sportininkui buvo trečias.

• Šeštadienį Prienų „CBet“ krepšininkai LKL čempionate varžybose rezultatu 79:77 įveikė Kėdainių „Nevėžio“ komandą. Beje, tai – antroji prieniškių pergalė „išplėšta“ paskutinėmis varžybų minutėmis.

• Praėjusių savaitę Pelekonyse (Jiezno s.) vyko renginiai, skirti Pasaulio lietuvių metams. Jų metu gimtinėje paminėtos ir kraštiečio, buvusio Ročesterio universiteto (JAV) profesoriaus, žymaus balistinio **Antano Klimo** 95-osios gimimo metinės.

Prienų pareigūnai minėjo Angelų sargų dieną 2 p.

Namu ūkis 3 p.

Kas išlaikys kaimą? 4-6 p.

Diena su kariu 5 p. savanoriu

Kariuomenėje moterims (ne) vieta? 5-8 p.

Prienų Turguje 6 p.
Ugniagesiai: kūrėdami krosnis gyventojai supleskina namus

Kasmet spalio 9-ąją minima Pasaulinė pašto diena. Šią dieną 1874 metais Šveicarijos sostinėje Berne buvo įkurta Pasaulinė pašto sąjunga, o 1969 metais Japonijos sostinėje Tokijuje vykusiame Pasauliniame pašto sąjungos kongrese spalio 9-oji paskelbta Pasauline pašto diena.

„...kaip geri kaimynai ar giminės“

Nuo senų laikų paštas žmonėms buvo labai reikalingas, nes kaipgi kitaip, jei ne paštu, buvo galima pranešti ar gauti svarbią žinią. Ir nors pašto kariatomis vežami laišku, siuntos ar telegrafu perduodamos telegramos šiandien jau tapo istorija, tačiau ir dabar, naujausių elektroninių technologijų amžiuje, paštas ne mažiau svarbus. Ir ne tik todėl, kad žmonės ranka dar teberašo laiškus, išsakydami daug šiltesnius jausmus nei kompiuteriniu tekstu, kad gauna ir patys siunčia siuntinius užsienyje gyvenantiems artimiesiems, kad ir turėdami galimybę skaityti internetu, prumeruoja „gyvus“ laikraščius, – bet ir dėl laiškanėsių, kurių jie laukia ir kurie jiems neretai tampa artimi – kaip geri kaimynai ar giminės. Tokie, kokie esate ir Jūs, mūsų krašto – Balbieriškio, Birštono, Jiezno, Prienų ir Veiverių paštų darbuotojai. Šiandien Jūsų yra 45, tarp jų – septyniolika laiškanėsių ir aštuoni mobilūs laiškininkai, aptarnaujantys tas rajono teritorijas, kuriose neliko paštų.

Savo nuoširdžiu ir sąžiningu darbu igiję žmonių pasitikėjimą ir pagarbą, Jūs visada buvote ir esate laukiami kiekvienoje sodyboje, kiekvienuose namuose, į kuriuos atnešate ne tik žinias, pensiją, laukiamą dovaną ar reikiamą prekę, bet ir dalelę savo širdies šilumos, stiprindami žmonių tarpusavio bendravimą, tiesdami tarp jų tvirtus ryšio tiltus.

Buvusi Vyšniūnų pašto viršininkė Aušra Petraškienė, tapusi mobiliu laiškininke, dabar pasiekia ir atokiausių Stakliškių seniūnijos kaimų gyventojus.

Sveikindami Pasaulinės pašto dienos progą dėkojame Jums už tai, kad daugelį metų esate patikimi mūsų partneriai, kurių dėka „Gyvenimas“ pasiekia skaitytojus. Tegul Jūsų kelias būna tiesus, visos permainų kliūtys įveikiamos, visos svajonės – įgyvendinamos.

„Gyvenimo“ redakcija

„Didžiukimės, kad esame pedagogai“...

Mokytojas. Kiek daug talpina šis žodis nuo gimimo - vaikystės darželyje, nuo mokyklos, studijų – iki gyvenimo pabaigos. Galbūt svarbu suvokti, kas tau yra mokytojas laike. Ar įgytos žinios, išmintis, o gal ir vienas tavo mokytojo sakiny padėjo tapti tuo, kuo esi. O gal jau ir pats esi mokytojas sau ir kitiems...

Apie tai, kokia svarbi mokytojo profesija, sveikindamas Prienų rajono švietimiečių bendruomenę, taip gausiai susirinkusią į Kultūros centre spalio 2 dieną vykusią šventę, skirtą Tarptautinei mokytojo dienai paminėti, kalbėjo ir rajono savivaldybės švietimo skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas**:

– Švęskime profesinę šventę ir didžiukimės, kad esame pedagogai, nes mūsų profesija – pati svarbiausia... Mūsų profesija labai atsakinga... Ne visi mūsų mokiniai tampa geriausiais ir gerais. Gal nepadarėme tiek, kiek galėjome? Akimirklų, kai džiau-

giamės darbo rezultatais, tegu būna daugiau, o tų, apie kurias nesinori kalbėti, linkiu, kad išvis nebūtų.

Prienų rajono savivaldybės mero **Alvydo Vaicekausko** sveikinimus ir padėkas rajono mokytojams perdavė mero pavaduotoja **Loreta Jakinevičienė**. Ji priminė apie trijų žodžių – prisiminimų, įvertinimo ir tikėjimo – prasmę, ir apie tai, kaip svarbu mokinį išugdyti geru žmogumi. Savivaldybės administracijos direktorė **Jūratė Zailskienė** visiems švietimo darbuotojams linkėjo kantrybės,

(Nukelta | 2 p.)

„Metų mokytojos“ nominaciją pelniusios Rasos Kučinskienės sėkme džiaugėsi ir jos tėvai, balbieriškietė mokytojai Muliauskai.

GRASTA
AKMENS ANGLIS
BRIKETAI, GRANULĖS
8 687 36216
Kęstučio g. 99, Prienai
www.grasta.lt
PASKUTINĖS NUOLAIDOS!!!

Knyga „Viešasis transportas Marijampolės krašte“

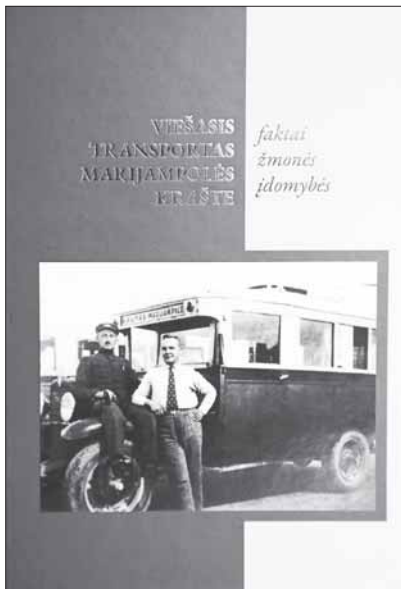
Rugsėjo pabaigoje Marijampolės autobusų stotyje įvyko knygos „Viešasis transportas Marijampolės krašte“ pristatymas.

Knygos autorius, žurnalistas, beje, kilęs iš Prienų rajono, **Gintaras Kandrotas** prie šio darbo užtruko daugiau kaip pusemetį. Pasak jo, šis leidinys – tai bandymas pažvelgti į viešojo transporto mūsų krašte istoriją, jo raidą ir tai paprastai, suprantamai pateikti skaitytojui. Jame pateikiami ne tik sausi faktai bei skaičiai, bet ir ištraukos iš įvairių laikmečių spaudos, kitų leidinių, taip pat buvusių transporto darbuotojų prisiminimai.

– Kalbėdamas apie šį leidinį, sąmoningai vengiu žodžio „istorija“. Nes istorija turi būti tiksliai, skaičiai ir faktai – patikrinti, neabejotini. O čia kartais buvo taip, jog kokio nors įdomesnio fakto iš ano meto spaudos pateikti nebuvo kur, tačiau vien dėl to išmesti jį – gaila. Be to, nesu istorikas, esu žurnalistas, ir man norėjosi rašyti taip, jog knyga būtų įdomi kuo platesniam skaitytojų ratui. Kitaip tariant, visiems žmonėms, kuriems yra tekę važinėti autobusais, – sako autorius.

Knygoje gausu archyvinų dokumentų bei fotografijų ir iš tarpukario Lietuvos laikų, ir iš sovietinio laikotarpio. Autorius džiaugiasi, kad nemaža dalis fotografijų anksčiau niekur neskelbtos.

Nors knygoje daugiausia kalbama apie transporto istoriją ir raidą

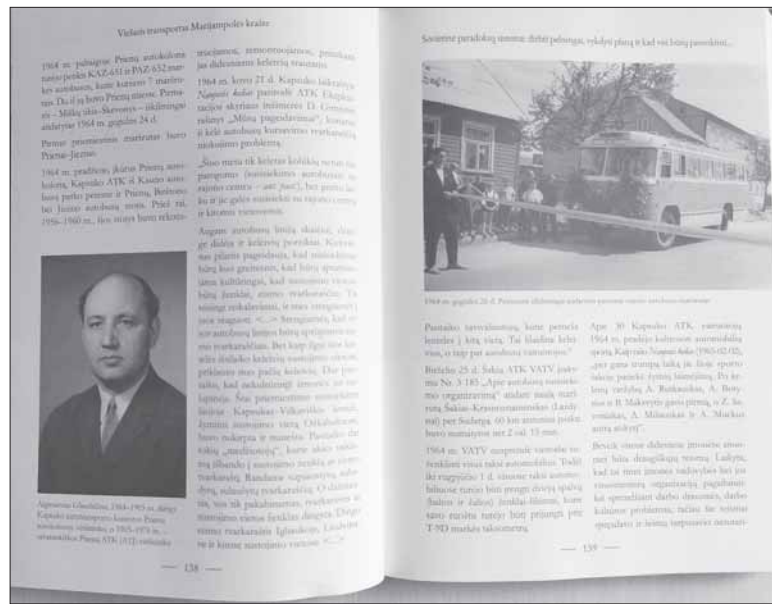

Marijampolėje, tačiau nušaly ne lieka ir aplinkiniai miestai bei rajonai, taip pat ir Prienai.

Jau tarpukariu tarp Marijampolės ir Prienų prasidėjo autobusų eismas. Po Antrojo pasaulinio karo Prienų autotransporto įmonė taip pat išsivystė iš 1964 m. įsteigtos tuometinio Kapsuko Prienų autokolonos. 1964-ųjų gegužės mėnesį Prienuose pradėjo važinėti ir pirmasis miesto autobusas.

Knygą išleido leidykla „Terra publica“, jos leidimą parėmė UAB „Marijampolės autobusų parkas“. Visi norintys ją gali įsigyti Marijampolės autobusų stoties kasoje.

„Gyvenimo“ informacija

Padėka

Dėkoju **Balbieriškio ligoninės gydytojai A.Sidaravičienei ir visam poliklinikos kolektyvui**. Taip pat labai dėkinga esu **Prienų rajono ligoninės Reanimacijos skyriaus darbuotojoms: gydytojai A.Matusevičiūtei, slaugytojai V.Bendinskienei, slaugytojos padėjėjai V.Babravičienei.**

Balbieriškietė A.Kašėtienė

KPF LIETUVOS AGRARINIŲ IR MIŠKŲ MOKSLŲ CENTRAS

MOKYMAI ŪKININKAMS
Kauno miškų ir aplinkos inžinerijos kolegijoje
 Liepų g. 1, Girionys, Kauno r. sav.
 2019 m. spalio 18 d. nuo 9.00 val. (penktadienis)

Nemokamas seminaras ūkininkams greitai augančių *Populus* genties medžių plantacinių želdynų įveisimo ir priežiūros klausimais Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Miškų institutui įgyvendinant projektą „Inovatyvių technologijų diegimas ir sklaida auginant *Populus* genties hibridų klonų želdinius žemės ūkiui netinkamose žemėse“ (trukmė 4 ak. val.).

Registracija internete <http://www.musuprojektai.lt/zeldiniu-projektas>.
 Daugiau informacijos tel. 8 616 08998.

INFORMUOJAME, KAD UAB „Geometra“ atlieka žemės sklypo kadastrinius matavimus:
 2019-10-28 11:00-11:30 val. bus ženklinamas žemės sklypas Prienų r. sav., Veiverių sen., Petkeliškių k., Vyturių g. 11. Kviečiame atvykti gretimo žemės sklypo, kad. Nr. 6918/0002:0190, savininkus arba jų įgaliotus asmenis. Neatvykus darbai bus tęsiami, pastabas ar pasiūlymus teikti raštu galite per 30 dienų nuo paženklinimo datos šiuo adresu: UAB „Geometra“, Taikos pr. 88A, Kaunas, matininkė Iveta Apanavičienė, info@geometra.lt, tel. 8 656 72 255.

Prienų pareigūnai minėjo Angelų sargų dieną

Spalio 2-ąją Prienų rajono policijos komisariatas minėjo Angelų sargų dieną. Policijos profesinės šventės proga rajono pareigūnų pasveikinti atvyko Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininko pavaduotojas **Virginijus Jaruševičius**, Kauno apygardos probacijos tarnybos atstovai, Prienų rajono savivaldybės vicemerė **Loreta Jakinevičienė**, administracijos direktorė **Jūratė Zailskienė**, administracijos direktorės pavaduotojas **Algis Marcinkevičius**, mero patarėja **Agnė Darguzienė** ir Prienų rajono savivaldybės socialinių paslaugų centro darbuotojos.

Veteranai susitiko su dabartiniu komisaru **A. Rupeikiu**, dalinosi patirtimi ir domėjosi dabartine sistema. Buvę pareigūnai stebėjosi modernizuota darbo tvarka, kai viskas rašoma ir saugoma kompiuteriuose, tačiau komisaras pastebėjo, jog per ilgą laiką pasikeitė ne tik darbo metodai ar priemonės, bet ir pareigūnų bei visuomenės požiūris vienu į kitus.

Nemažai kas pasikeitė per paskutinius penkerius metus, o ką jau kalbėti apie praėjusius 10 ar daugiau metų, tačiau bene labiausiai veteranams buvo įdomu sužinoti, kaip dabar atrodo jų darbo vieta – pats policijos komisariatas. Todėl komisaras surengė trumpą ekskursiją po komisariatą, kuri leido buvusiems pareigūnams paklaidžioti po tas vietas, kuriose praleista daug darbo valandų ir paliktos vienos iš sunkiausių nelengvo darbo akimirų.

Rimantė Jančiauskaitė

Viršininko pavaduotojas **Virginijus Jaruševičius** ir Prienų rajono policijos komisariato komisaras **Andrius Rupeikis** džiaugėsi atgimstančiu visuomenės pasitikėjimu pareigūnais ir pasikeitusiu požiūriu, jog policininkas – tai ne budelis ar skriaudėjas, o žmonių pagalbininkas ir sargas. Šventės metu **V. Jaruševičius** ir **A. Rupeikis** II laipsnio pasižymėjimo ženklą už nepriekaištingą tarnybą įteikė Prienų r. PK veiklos skyriaus vyriausiajai tyrėjai **Inai Raškevičienei**, o už pavyzdinę tarnybą padėkos raštu apdovanota inspektoriė **Birutė Endziulytė**.

Tradiciskai pareigūnus sveikino Prienų r. savivaldybės atstovai, kurie įteikė padėkas labiausiai nusipelnusiems pareigūnams. Už nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą, formuojant saugią aplinką rajone ir užtikrinant Prienų krašto saugumą, padėkota Veiklos skyriaus tyrėjams **Rositai Dastikie-**

nei ir **Kęstučiui Lodai**, vyriausiems patruliams **Laurynui Jaruševičiui**, **Rimvydui Okulič-Kazarinui** ir **Linui Randamanskui**.

Prie sveikinių prisidėjo ir Prienų r. policijos partneriai iš Prienų rajono socialinių paslaugų centro, dėkoję **Inai Raškevičienei** ir **Dariui Adomynui**, bei Kauno probacijos tarnybos atstovė.

Andrius Rupeikis džiaugėsi pirmąją policijos dieną Prienuose, kolektyvo darbu ir jų pastangomis. Komisaras linkėjo sveikatos, santarvės ir susitelkimo ne tik patiems pareigūnams, bet ir jų šeimoms, nes, **A. Rupeikio** teigimu, būti pareigūno antrąja puse taip pat yra nelengvas iššūkis.

Angelų sargų dieną Prienų r. policijos komisariate minėjo ir į pensiją išėję pareigūnai. Vos tik žengus pro duris pareigūnus sveikino dar tebedirbantys policijos komisariato darbuotojai, atgaivindami nostalgiskus prisiminimus.

„Didžiukimės, kad esame pedagogai“ ...

(Atkelta iš 1 p.)

nešant savo geras žinias mokiniams, aplinkai, išlaikant tas vertybes, kurios svarbiausios, kad mokytojo profesija būtų gerbiama. Nuoširdžius sveikinimo žodžius pedagogams tarė ir administracijos direktoriaus pavaduotojas **Algis Marcinkevičius** bei Švietimo, kultūros ir turizmo tarnybos vardu sveikins **Deividas Dargužis**, linkėdamas išugdyti būsimų pedagogų. Ir kas žino, galbūt tie mažiausieji šventės svečiai – Prienų lopšelio-darželio „Pasaka“ vaikučiai, skyrę muzikinę dovaną, atiteyję sėdės šitoje pačioje salėje kaip mokytojai. Galbūt jie patikės, kokia svarbi ir reikalinga ši profesija jiems ir Lietuvai, kad išliktume...

Profesinės šventės proga savivaldybės dovana – koncertas „Lietuvos trombonų projektas ir Loreta Sungailienė“ buvo taip pat kaip gili pamoka. **Loreta Sungailienė** ir žemaitiškai, ir „lietuviškai“ ne kartą atkreipė dėmesį į tai, kaip svarbu padėti kurti asmenybę ir koks yra svarbus palaikantis, keliantis dvasią žodis. „Te šventė suteikia džiaugsmo ir džiugina kasdieną“, – linkėjo Loreta, perskaičiusi savo mamos, mokytojos eilėraščių...

Pasiklausius trombonų ir Loretos, šventė tęsėsi toliau Padėkomis bei vardiniai rašikliai buvo apdovanoti geriausieji iš geriausių rajono pedagogų. Švietimo skyriaus vedėjo padėkos skirtos mokytojams, pasižymintiems profesionalumu, aktyvia projektine veikla bei kūrybiškumu. Šių mokytojų iniciatyva tikslingai

įgyvendinamos naujos ugdymo praktikos, jų mokiniai dalyvauja konkursuose, varžybose. Į sceną atsiimti padėkų buvo pakviesti: **Laima Astrauskaitė, Vilija Bičinskienė, Vita Buzaitė, Jelena Knašienė, Inga Kuzminkienė, Ramūnas Makaveckas, Vydmantas Petraška, Ilona Rasiavičienė, Snieguolė Sinkevičienė, Jadvyga Šimaitienė, Inesa Tamošiūnienė, Rasa Valatkaitė, Daiva Vazniienė, Vilija Vilkaikienė, Linutė Vitkauskienė, Aldona Venterienė.**

Mero padėkos skirtos mokytojams, kurie atstovauja Prienų kraštui ir garsina jį užsienio šalyse, bei tiems, kurių mokiniai tampa respublikinių olimpiadų, konkursų nugalėtojais: **Danutė Acuvienei, Violetai Butkuvienei, Laimutei Čepulinskienei, Irenai Diržilauskienei, Reginai Eidukevičienei, Vilmai Glaveckienei, Jūratei Grybauskienei, Linui Kamblevičiui, Aldutei Klimavičienei, Astai Lasatienei, Ritai Leitanienei, Editai Losevaitei, Laurai Vaznienei, Redai Zuikienei.** Taip pat mero padėkos bei vardiniai rašikliai įteikti ir mokyklų direktoriams, jų pavaduotojams ugdymui, kurie veiksmingai vadovauja mokykloms, atsakingai organizuoja mokymą ir mokymąsi, telkia visą bendruomenę mokyklos veiklai tobulinti. „Revuonos“ bendruomenės siūlymu, mero padėka įteikta direktorei **Ilonai Balčiukynienei**, Švietimo skyriaus siūlymu mero padėkomis apdovanoti **Aidutė Jurešienė, Lina Malinauskienė, Aurelius Pūras.**

Dvyliktoji tradicinė Prienų rajono savivaldybės nominacija „Me-

tu Mokytojas“ skirta „Žiburio“ gimnazijos biologijos mokytojai metodininkei **Rasai KUČINSKIE-NEI**. Kartu su mero padėka mokytojai įteiktas originalus atminimo ženklas ir piniginis prizas.

...Kiekvieno nominanto laukė būrys kolegų, bičiulių su puokštėmis gėlių. Gausiais plojimais sutikta Rasa Kučinskienė tarp padėkos žodžių priminė ir apie esmines gyvenimo pamokas:

– Žmogus laimingas, kai pasiekia vidinę pusiausvyrą, kai gali daryti tai, ką nori. Svarbu turėti drąsos atstovėti, kai visi nusisuka... laikyti paukštį rankoje ir paleisti jį dėl to, kad sugautum skraidant Danguje...

Beje, ir padėkoti mokytoja Rasa turėjo daug kam. Pirmiausia tai savo tėvams, kurie yra pirmieji mokytojai, išmokę mylėti ir dalintis. Ji taip pat dėkinga ir savo pirmajai mokytojai ir visiems Balbieriškio vidurinės mokyklos „Revuonos“, „Žiburio“ mokytojams, kolegoms, kurie davė begales pamokų, nežiūrint, kad kai kurios buvo ir skaudžios. „Metų mokytojo“ nominacijos laureatė labiausiai džiaugėsi tuo, kad turi nuostabių mokinių, kurie veda į priekį ir neleidžia sustoti. O baigė savo padėkos žodį Rasa Kučinskienė, visiems kaip pamoką be pažymio paskirdama poeto Justino Marcinkevičiaus eilėraščio „Liepsnojantis krūmas“ posmelį: „Reikia tikėti, reikia labai tikėti, / Kad iškėlus rankas iš dangaus imtų kristi mana. / Už kiekvieną stebuklą reikia savimi sumokėti - / Savo gyvenimu, laime, širdim ir daina“...

Palma Pugačiauskaitė

Namu ūkis

Spalio mėnesio priminimai

Sveikatai...

Amžinai žaliuojančios pušys, eglės ar kadagai – dažnas mūsų sodybų medis. O ką jau bekalbėti apie Lietuvos miškus, kuriuose ir rudenį, ir pavasarį ieškome sveikatos, grožio ir ramybės. Anot mokslininkų, spygliuočiai sveikatą padeda stiprinti visus metus. Įvairiausių preparatų galima iš jų pasigaminti, tik suprantama iš tų, kurie auga švariose vietose, ne prie kelio ar kokių gamyklų.

Pušų preparatai suteiks atsparumo, padės susikaupti, tinka kaprizingiems, nekantriems vaikams, pašalina raumenų įtampą po fizinio krūvio.

Jeigu naudosite pušų eterinį aliejų pirtyje ar vonioje, jis puikiai išvalys poras, dezinfekuos odą, pagerins mikrocirkuliaciją, stimuliuos kraujo apytaką, sušildys sąnarius.

Gydymui naudojama ir jauni pušų ūgliai, ir pumpurai, ir spygliai ar žiedadulkės. Jeigu pavasarį prisirinkote ūglių, dabar jie puikiai pagelbės susirgus bronchitu ar kitomis kvėpavimo ligomis. Ūglių nuoviras tinka inhaliacijoms, kai skauda gerklę. Paieškokite šio gėrio vaistinėse.

Imunitetą stiprina ir pušų spyglių gėrimas: 4 stiklinės švirių, sutrintų spyglių užpilti 3 stiklinėmis vandens, išlašinti šiek tiek citrinos sulčių ir laikyti 2–3 dienas tamsoje. Nusunkti ir gerti po pusę stiklinės du kartus per dieną. Atsiminkite, kad nuskinti spygliai veiksmingiausi yra apie keturias valandas.

Pušų pumpurų arbata (jos tikrai rasite vaistinėse) lengvina atsisosėjimą, gelbsti sergant chronišku bronchitu, plaučių ligomis. Šita arbata profilaktiškai tinka vaikams – saugo nuo peršalimų ir virusinių ligų, gerina imuninę sistemą, gydo nuo karščiavimo.

Pušų pumpurų arbata: 2 šaukštus pumpurų reikia užpilti 1 litru vandens, virti 10 minučių uždengus. Atvėsintą po pusvalandžio galima gerti.

Pasidomėkite ir rasite daugybę ir pušų, ir kitų spygliuočių naudą teikiančių patarimų literatūroje, pasitarkite su gydytoju. Ir būkite sveiki!

Sodui...

Pirmosios ir gana stiprios šalnos privertė sukruštinti rudens darbai sode nelaukia. O jų vis dar apstu.

Jeigu vasarą pastebėjote sode rauples ar kitų ligų užkratą, tai antrąją spalio pusę dar galite visus vaismedžius nupurkšti 5 proc. karbamido tirpalu. Prieš purškimą nuskinkite visus vaisius, pašalinkite visas mumijas, sugrėbkite lapus ir juos sunaikinkite. Paskui gausiai nupurškite tirpalu vaismedžio šakas, kamienus, pomedžius.

Jeigu žiemą planuojate skiepyti vaismedžius, poskiepius pasidėkite į drėgnus ir vėsius rūsius.

Jei mugėse susigundėte ir prisipirkote vaismedžių (čia pasiūla būna didesnė), atsiminkite, kad kaulavaisinių vaismedžių rudenį geriau nesodinti. Jie dažniausiai pašala ar visiškai nušala, todėl geriau prikaskite ir palikite ankstyvam pavasariui.

Prikasti labiausiai tinka užuovėja pietinėje ar rytinėje pusėje, dar reikia apmulčiuoti durpėmis, apdengti eglišakėmis. Galima laikyti ir vėsiamė rūsyje. Jei prieš šalčius trūko drėgmės, visus sodo augalus būtina gausiai palaistyti, kad geriau žiemotų.

Nuo šalčių vaismedžių ir vaiskrūmių šaknis apsaugos mulčas. Patartina mulčiuoti tais metais pavasarį ir rudenį sodintus arba ir prieš kokius dvejus metus sodintus medelius ir krūmus. Sodintukų šaknis reikia mulčiuoti 10–15 cm storio durpių sluoksniu, pjuvenomis, perpuvusiu mėšlu, smulkinta medžio žieve.

Jei neturite kuo mulčiuoti, palaistytą plotą apipilkite sausa žeme. Augalai mulčiuojami lygiai su duobe, o seniau pasodinti – plačiau nei augalo vainikas. Šį rudenį pasodintus mulčiuokite vėliau, galima ir pradėjus šalti.

Pjuvenos, medžio drožlės, žievės yra kiek blogesnis mulčas. Irdamos medienos atliekos kiek parūgština dirvą, todėl jos labiau tinka sunkesnėms ir nerūgščioms dirvoms.

Kol dar dirva neįšalusi, patikrinkite, ar gerai laikosi kuolai prie vaismedžių. Paisykite šio patarimo, antraip stiprūs vėjai gali pridaryti daug žalos. Kaldami naujus kuolus, kelis kartus juos impreg-

nuokite, kad nesusipūtų.

Spalio pabaigoje ar kiek vėliau pats laikas aprišti vaismedžius. Žemaūgius medelius apvyniokime nuo žemės iki viršūnių, pusiau žemaūgius – tik kamienus. Tam tiks neplyštantis popierius, senos užuolaidos, medžiagos skiautės, maišinė medžiaga, eglišakės, meldų ir šiaudų pynės. Jei sodas didelis, apriškite nors jaunesnius medelius.

Jei turite sode vynmedžių, prisiminkite, kad jie genimi rudenį, nukritus lapams. Dauguma veislių genimos trumpai – derėti skirti ūgliai trumpinami paliekant 5–8 pumpurus. Nereikalingi ūgliai kerpami prie pat senos medienos. Dalį ūglių galima palikti genėti pavasariui, bus lengviau sumažinti šalčio padarytus nuostolius.

Darbų sode ištis daugoka, dar bus ką veikti ir lapkričio mėnesį...

Gėlynui...

Šiomet daug kam vėlokai pražydo jurginai. Galėjo atsitikti taip, kad net nespėjus pasidžiaugti žiedais juos pakando pirmosios šalnos. Reikia skubėti iškasti jų gumbus. Kai kurie gėlininkai skundžiasi, kad neturi tinkamų patalpų jurginams išlaikyti. Drėgnose ir šiltose patalpose jurginų gumbų tikrai nerekomenduojama laikyti. Svarbiausia, gumbus rūpestingai išdžiovinoti, sudėti į uždarytą su ventiliacijai skirtomis angomis: į maišus ar dėžes, pribertas sausų durpių, spygliuočių medžių drožlių arba pjuvenų, perlito, smėlio, akmens vatos ar kitos sausos medžiagos.

Į dėžes ar maišus gumbai dedami sluoksniuojant su substratu (paskutinis sluoksnis substrato). Šiuo atveju būtina jurginų gumbus beicuoti!

Šiltose patalpose jurginai kartais per anksti pradeda leisti ūglius. Juos iš karto reikėtų nulaužti, kad nesekintų gumbas. Iki sodinimo jis gali išdžiūti.

Ir vėl tenka priminti – pats laikas sodinti svogūnines gėles. Akys slysta ir prekybos centruose nuo spalvingų tulpių, narcizų, krukų pakuočių. Akcija? Taigi čiupkite naują nematytą veislių – dar suspėsite ją įkurdinti savo gėlyne.

Anksti pasodintos tulpės suseraga virusinėmis ligomis, ypač žiedų dryžlige. Sodinkime, kai dirva atvėsta iki 5 laipsnių, antroje spalio pusėje. Svogūnėlius sodinkime 10 cm gyliu, jei dirva sunki – 8 cm. Tarp eilių palikime 20 cm atstumą, eilėse tarp augalų – 10 cm. Jeigu sodinsite grupelėmis, tuomet po 12 cm vienas nuo kito. Sodinkite tik sveikus, ligų nepažeistus svogūnėlius.

Reikia tikėtis, kad visas kambarines gėles laiku sunešėte į patalpas iki šalno? Pasirūpinkite jomis, kad prisitaikytų prie temperatūros permainų.

Daržui...

Kaip nesinorėtų vėstančiais orais mojuoti kastuvu, bet nuėmus derlių daržą sukasti būtina – pavasarį tuo pasidžiaugsite. Ypač tą plotą, kuriame rudenį nieko nesodinsite, giliai perkaskite ir palikite stambiais grumstais per žiemą. Kasti bus lengviau, jei kastuvą besite ne vertikaliai, o šiek tiek įstrižai. Į sukastą iš rudens dirvą giliau prasiskverbs krituliai ir šaltis. Sušalęs lietaus ar sniego vanduo suardo, sutrupina didelius žemės gabalus, ji tampa puri.

Daugelis augalų nepakenčia šviežiu mėšlu patręstos dirvos. Todėl mėšlą krėskime tik ten, kur kitais metais planuojame auginti šią organinę trąšą mėgstančius augalus. Jei norime dirvą rudenį tręšti mineralinėmis trąšomis, pakaks fosforo ir kalio.

Iki stipresnių šalčių dar būtina reikėtų perkasti visas komposto krūvas. Šį darbą galima atlikti ir žiemą, tačiau sušalusią žemę kasti kur kas sunkiau.

Skubame nukasti burokėlius, morkas, salierus, geltekles, pastarnokus. Tiesa, dalį pastarnokų ir gelteklių galima palikti lysvėje, juos apmulčiuoti žiemai durpėmis. Pavasarį išsikasę valgysime kaip šviežius.

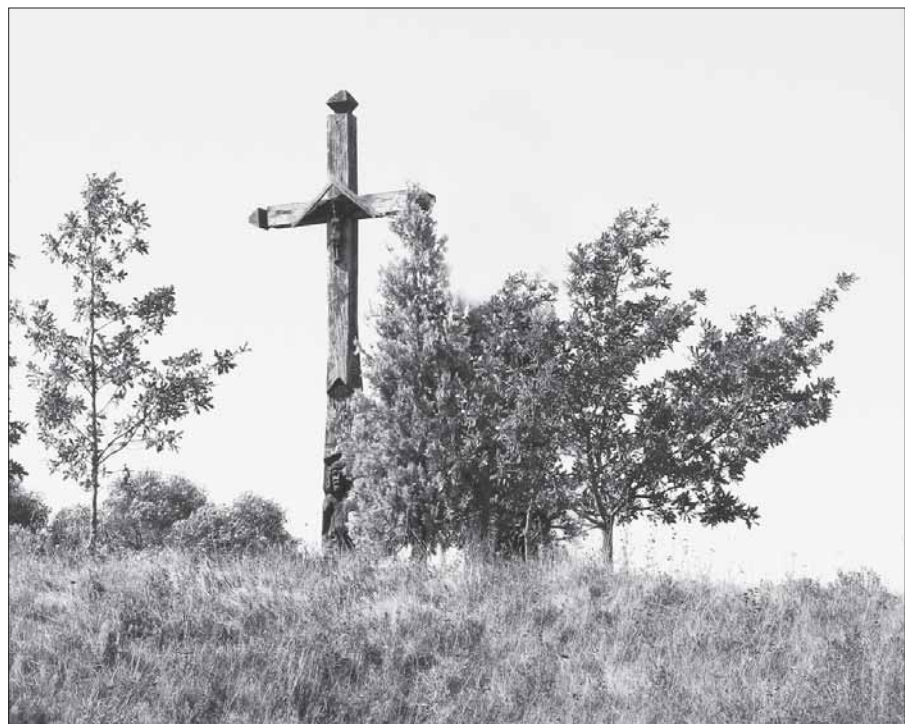
Šakniavaisines daržoves tuojau pat kaupiokime ir neškime į rūšį, nes apvytusios greitai pradeda pūti. Dėžėse sluoksniuokime su smėliu arba vidutiniu drėgnumo durpėmis.

Nenaudokime durpių arba smėlio, kuriame šakniavaisius laikėme pernai! Vėliausiai imkime porus, kirskime kopūstus.

Šiltų rudens dienų ir gero darbo!

Pašnekesiai

Atmintis...

Tikriausiai pritarсите, jei pasakysiu, kad žinia apie naujo kardinolo iš Lietuvos paskyrimą sujaudino daugelį mūsų iki širdies gelmių – vėl grįžo prisiminimai apie Popiežiaus Pranciškaus vizitą mūsų krašte, apie jo jaudinantį apsilankymą Vilniuje, KGB kalėjimo kankinimų kameroje. Gerai pamenu, išėjęs iš tos žiaurumus menančios vietos Popiežius tikrai buvo sukrestas, šypsena dingusi nuo veido, neužtruko bendraudamas su aikštėje susirinkusiais, tik mostelėjo švelniai ranka ir, lyg nenorėdamas išeiti iš savo susikaupimo būsenos, greitai sėdo į automobilį. Tarsi to momento taša buvo ta akimirka, kai, įteikęs kardinolo regalias ir palaiminęs, jis apkabino arkivyskupą emeritą, dabar jau Romos katalikų kardinolą, Sigitą Tamkevičių ir jo susijaudinimas viso pasaulio akivaizdoje negalėjo likti nepastebėtas. Popiežiaus jautrumas, mūsų tautos istorijos, jos kančios suvokimas, atjauta ir malda – tai svarbus palaikymas ir patikinimas, kad viskas, dėl ko mūsų tautos buvo aukotasi, kentėta, nenuėjo veltui, o svarbiausia, kad toji Atmintis buvo, yra

ir liktų gyva. Tą Šventasis Tėvas ne kartą pabrėžė mums kalbėdamas čia, Lietuvoje.

ATMINTIS... visai su mums su ja būna. Kartais dėl šventos ramybės kažką patogiaus nustumti užmarštin, išsižadėti, o kartais prisiminimai kankina ir vargina, neduoda ramiai gyventi. Kažkaip turime išmokyti su jais susitvarkyti, atskirti, kas brangintina ir vertintina, o nuo ko reikėtų tiesiog nusipurtyti. Artėja ir mūsų jau Anapilin išėjusių artimųjų atminimo laikas, Vėlinės. Belaukdami šio susitikimo mintimis lankykime juos, prisiminkime jų gyvenimus, darbus, mūsų bendravimo akimirkas. Vakarais pasimelskime už jų sielas. Pasimelskime ir už tuos, kurių nepažinojome, o ir kapeliai gal kažkur toli Sibiro platybėse.

Neskubėkime teisti, abejoti ar piktintis tuo, ko gerai nežinome ir negalime žinoti, nes daug ką nusinešė laikas. Žvakelė, kuklus gėlės žiedas, malda tebus nuoširdi atmintis išėjusiems, o mums teprimins šio gyvenimo trapumą.

Ramaus rudeninio laiko,
Jūsų Augustina

SKANAUS!

Porų pyragas

Tešlai: 200 g rupių kvietinių miltų, 50 g avižinių dribsnių, 100 g sviesto, šaukštelis kepimo miltelių, 4–5 šaukštai vandens. **Idarui:** 340 g porų stiebių, 3 kiaušiniai, 250 g pieno, 150 g tarkuoto fermentinio sūrio, druskos, pipirų.

Rupius kvietinius miltus sumaišyti su avižiniais dribsniais ir kepimo milteliais. Sudėti šaltą, nedideliais kubeliais pjaustytą sviestą ir trinti tarp pirštų tol, kol susidarys trupiniai. Tada supilti šaltą vandenį ir išminkyti vientisą tešlą. Ja iškloti kepimo popieriumi ištiestą kepimo indą ir dėti pusvalandžiui į šaldytuvą.

Tuo metu porus išvirti pasūdytame vandenyje, nuvarvinti. Virtus porų stiebus supjaustyti griežinėliais ir sudėti ant tešlos. Kiaušinius ir pieną išplakti, pagardinti druska ir pipirais, įmaišyti 110 g tarkuoto sūrio. Ant porų užpilti plakinį, o viršų apibarstyti likusiu tarkuotu sūriu. Kepti 180 laipsnių įkaitintoje orkaitėje apie 30–40 min.

Keptos bulvės su česnakais

Reikės: 6 bulvių, saujos šviežių mėnų, skiltelės česnako, svogūno, aliejaus, druskos ir pipirų, 150 g rūkytos šoninės.

Orkaitę įkaitinti iki 180 laipsnių. Bulves nuskusti ir supjaustyti stambiais riekelėmis, jas sudėti į kepimo indą su 3 šaukštais aliejaus ir kepti orkaitėje apie 20 min. Bulvėms apskrudus, sudėti ant jų pjaustytą šoninę ir smulkintus svogūnus bei česnakus. Berti mėtas, pabarstyti druska ir kepti dar 10–15 min. Patiekti su kefyru, rūgpieniu ar grietine.

Justinas ADOMAITIS

Kas išlaikys kaimą?

Nedidelis pieno ūkis išlaiko šeimą, kaimą, valstybę. Verslui artimesnis stambus ūkis, ketinantis supirkti mažuosius. Džiūgaujame ūkių plėtra, milijoninėmis investicijomis, nė nenutuokdami, jog stambiam verslui kaimas nereikalingas. Kas sulaukys išsivaikščioti panūdusius nedidelius pieno ūkius? Valstybė juos tarsi palaiko, deklaruodama paramą, kurios neskiria stambiesiems, tačiau smulkieji jos negauna, nes nesurenka reikalingų balų. Kuriami kooperatyvai, asociacijos nedideliems pieno ūkiams gelbėti, tačiau realios užuovėjos garantuoti nesugebama. Užtat viešumoje ir skleidžiamos kalbos, esą žemdirbių savivalda susiskaldžiusi.

Pieno ūkiai – ant peilio ašmenų

„Mūsų asociacija vienija įvairaus dydžio pieno ūkius keturiasdešimtyje šalies savivaldybių, – sako Lietuvos pieno gamintojų asociacijos (LPGA) direktorius **Eimantas Bičius**, – tik bendrai veikdami galime pasiekti, kad pieno gamybos sektorius nepasitrauktų iš Lietuvos“.

Pasak E. Bičiaus, pienininkystės tendencijos Europos Sąjungos šalyse verčia suklusti: praėjusį antradienį Nyderlandų ūkininkai į gatves išvaivavo daugiau nei tūkstantį traktorių, protestuodami prieš reikalavimą perpus sumažinti šalies pieninių galvijų bandą. Streikuoti pasirengę ir Prancūzijos pieno ūkių šeimininkai. Lietuvos pieno ūkių situacija prastėja ir dėl kainų politikos (žalio pieno supirkimo kainos mažiausios ES), ir dėl atsinaus valdžios požiūrio (maisto grandinėje nuo fermos iki stalo didžiausią produkto kainos dalį pasiima prekybininkai). Agrarinės ekonomikos specialistai tvirtina, jog tvarų verslą gali sukurti tik stambūs ūkiai, tokia tendencija pastebima pieno gamybos sektoriuje. Iš rinkos traukiasi smulkūs ir vidutiniai pieno ūkiai, šimto veislinių kontroliuojamo produktyvumo karvių ūkio atsisakė žinomas mūsų krašto ūkininkas, LPGA tarybos narys **Martynas Butkevičius**. Visa jo laikytų Lietuvos juodmargių karvių banda išvaivavo į Lenkijos pieno ūkį. Kupiškio, Rokiškio, Biržų rajonuose taip pat atsisakoma nemažų pieno gamybos ūkių. LPGA surengtoje ekskursijoje po likviduotus Kupiškio r. pieno ūkius ir po to vykusioje diskusijoje buvo iškeltos skaudžios ne tik šalies kaimo verslo, bet ir socialinės atskirties problemos. Kupiškėnai kalbėjo atvirai. Jų teigimu, realybė paprasta. Yra dvi pieno ir pieno produktų gamybos grandys: ūkininkai ir pieno perdirbėjai. Ūkininkai, ypač smulkūs, yra priklausomi nuo perdirbėjų. Pieno kainų kritimas sutapo su didžiosios dalies ES paramos skyrimu ūkiams. Logika paprasta: ūkininkas, imdamas paramą, privalo įsipareigoti penkerius metus nekeisti veiklos. Perdirbėjams šis reikalavimas – tai aukso gysla. Penkerius metus galima už pieną mokėti minimalią kainą. Ūkininkas turės visus šiuos metus lieti prakaitą, kad

įvykdytų įsipareigojimus ES. Šis reiškinys taip išplito tarp pieno supirkėjų (perdirbėjų), kad net pasibaigus ES paramos terminams, jie už žaliavą moka minimalią kainą. Ūkininkai, atsikratę ES paramos įsipareigojimų, atsikrato ne tik karvių, bet ir technikos, pirktos už tas pačias ES lėšas. Kodėl valdininkai, ŽŪM ir NMA atstovai, neieško kaltų dėl šio strateginio žemės ūkio sektoriaus segmento griūties? Dar taip neseniai, skirdami milijonines paramas ūkiams, valdininkai vertė ūkininkus versti per galvas rengiant modernizavimo projektus, priekabiavo prie kiekvienos pažymos, lakstė tikrindami, ar ūkiai dirba pagal jų daineles. O dabar tyli. Sukišti milijonai ES ir žmonių pinigų į ūkius, o šie dalimis išvažiuoja į Lenkiją. Tai kur mūsų specialiųjų tarnybų didvyriai, kai viešai apilėšinėjami šalies piliečiai, iššvaistytos ES lėšos, sunaikinti smulkūs šeimų ūkiai? Jaunimas, nematydamas perspektyvų dirbti savo tėvų ūkiuose, emigruoja arba turi eiti samdiniams pas stambius žemvaldžius. Tokiu būdu skatinama ir socialinė atskirtis, dėl ko Lietuvą kritikuoja ES. Bet mūsų Vyriausybei nė motais spręsti šias problemas. Prezidentas tik siūlo didinti finansavimą socialinėms reikmėms, t.y. pašalpoms, kad Briuselis netaikytų sankcijų. Tai, kas įvyko ir vyksta su šalies pieno sektoriumi, yra nusikaltimas. Tik to niekas neįvardina kaip nusikaltimo, kad nereikėtų ieškoti kaltų. O vilties yra. Atsiranda Lenkijos pieno perdirbėjai, kurie jau šiandien perka lietuvišką (ypač ekologinių ūkių) pieną, latviai su estais stato pieno perdirbimo gamyklą. Mūsų pieno perdirbėjams ateina liūdno dienos. Jei jau neišgali mokėti realios kainos už pieną, teks ir jiems įrangą parduoti tiems, kurie moka dirbti. Tokios godos išsakytos LPGA surengtoje diskusijoje Kupiškyje.

Ateitis – smulkūs ūkiai?

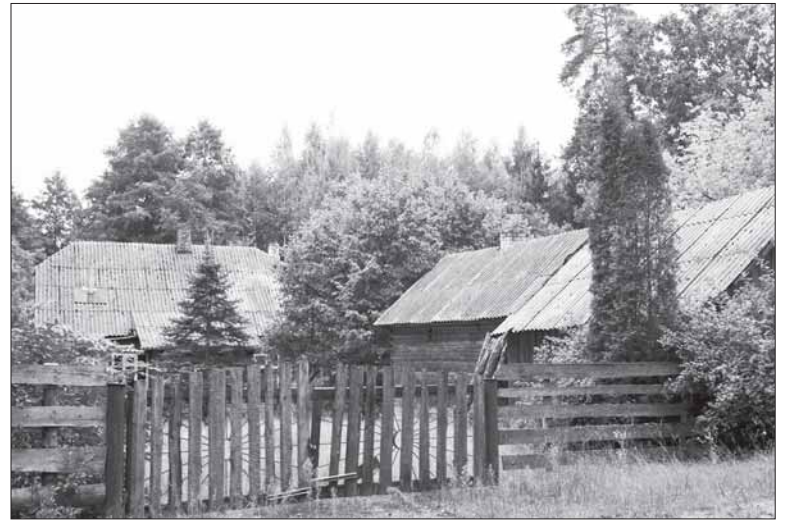
Neseniai tarptautinės parodos „Inno panorama 2019“ metu vykusioje konferencijoje „Tvarus mažų ūkių vystymasis“ Seimo Kaimo reikalų komiteto pirmininkas **Andrius Stančikas** kalbėjo: „Bendra problema – kad jauni žmonės nelabai nori imtis ūkininkavimo, smulkūs ūkius perima stambūs ūkiai, ir

tos tendencijos įgauna pagreitį. Reikia ieškoti atsakymų į klausimą, ką daryti, kad smulkusis verslas galėtų oriai išgyventi dabartinėje mūsų aplinkoje. Trūksta politinių susitarimų, kad smulkusis ūkis būtų patrauklus, kad galėtų užsidirbti ir išsilaikyti“.

Lietuvos vidutinių pieno ūkių asociacijos (LVPŪA) pirmininkas **Vytautas Buivydas** su kartėliu kalba apie sužlugusius asociacijos narių ketinimus eksportuoti žalią pieną į Latviją, taip pat teismo keliu iš valstybės atgauti dėl Pieno įstatymo taikymo prarastas pieno gamintojų lėšas. Pirmuoju atveju koją pakiojo šalies pieno supirkėjai, antruoju – supasavo žemdirbių savivaldos atstovybė.

„Šalies pienininkystės sektorius šiandien pasiklydęs tarp kelių ministerijų, – sako LPGA prezidentas **Jonas Vilionis**, – Žemės ūkio ministerijai deleguota administruoti verslą, Aplinkos ministerijai – rūpintis fermų kvapais ir gamtos tarša, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai – kaimo gyvybingumo problemomis. Seni žmonės sako: kai daug auklių, vaikas be galvos“.

Pasak J. Vilionio, prieš ketvirtį amžiaus įkurtai asociacijai teko išgyventi įvairių laikotarpių, patirti skausmingų, kartais net sunkiai suvokiamų permąnų. Ankstyvojo pasitraukimo iš žemės ūkio gamybos sektoriaus ES finansuojama programa labiausiai palietė nedidelių pieno ūkių savininkus. „Lietuvos kaimui tie milijonai nepadėjo įkurti naujų darbo vietų, tačiau paskatino socialinę atskirtį ir žmonių nusivylimą“, – pastebi LPGA vadovas J. Vilionis. Jo nuomone, šiandien įvairaus dydžio šalies ūkiai į priekį juda tik tiesioginių išmokų dėka. Panašios nuomonės laikosi ir Lietuvos agrarinės ekonomikos instituto tyrėjas **Albertas Gapšys**. Jis perspėja gyvulininkystės sektorių paliekiančius ūkininkus, kurie imasi augalininkystės, dėl čia laukiančios rizikos. LAEI tyrėjo nuomone, jei grūdų kainos nesikeis, augalininkystės ūkiai, net dideli, laikui bėgant gali būti priversti keisti profilį arba bankrotuoti. Šiandien jie, net įskaiciavus išmokas, dirba be pelno arba su nedideliu pelnu. Rinkos situacija liudija, jog stabiliausi mišrūs ūkiai. Tikėtis, kad pienininkams kada nors perdirbėjai pradės mokėti daugiau, neverta.

Pieno gamintojų kooperatyvai padėties nepakeitė, kadangi penkios Lietuvos pieninės praktiškai valdo visą Baltijos šalių rinką. Panašios problemos ir Latvijoje.

LAEI tyrėjo A. Gapšio teigimu, pieno ūkis – ne tik gyvenimo būdas, bet ir verslas, tačiau perdirbėjai savo žaliavų baze nesirūpina. Norėdami išlaikyti sektorių, jie turi visiems žaliavos tiekėjams mokėti vieną kainą ir sumažinti išlaidas surinkimui, kurios milžiniškos. Pienas vežiojamas po kelis šimtus kilometrų, taip jis praranda savo vertę, nes du trečdalius žaliavos savikainos sudaro logistika, tyrimai, supirkimo punktų išlaikymas. Neseniai LPGA surengtoje diskusijoje AB „Pieno žvaigždės“ žaliavų direktorius **Algimantas Paspirgėlis** stebėjosi, kodėl Lietuvoje neatsisakoma pieno surinkimo (supirkimo) punktų, kurie yra praėjusio amžiaus rudimentas. Pavyzdžiui, Latvijos pieno ūkiai, nepaisant dydžio, privalomai į rinką tiekia tik atšaldytą pieną žaliavą, Lietuvos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba to nereikalauja, šaldytuvus fermose įsirengę tik apie trečdalis pieno ūkių.

Ūkininkams reikia realios santalkos

„Kuo didesnis ūkis, tuo mažesnis kaimas, – kalba LPGA prezidentas J. Vilionis, – todėl asociacijos renginiuose, susitikimuose su valdžios atstovais visuomet akcentuojame įvairaus dydžio pieno ūkių egzistencines galimybes“. J. Vilionio nuomone, jeigu skaičiuotume pieno gamybos kaštus, įtrauktume trąšų mokesčius, vandens taršą, dirvožemio degradaciją, oro taršą, šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, taip pat įvertintume teigiamą biologinės įvairovės išsaugojimą, maisto produktų kokybę užtikrinimą, nedideli šeimoms ūkiai būtų laikomi efektyviais, atitinkančiais „europinį standartą“.

LPGA direktorius E. Bičius teigia, jog asociacijai priklauso keli tūkstančiai pieno ūkių. Juose laikoma nuo keliolikos iki kelių šimtų karvių. Per LPGA gyvavimo laikotarpį nedidelių pieno ūkių šeimininkai plėtė savo karvių bandas, investavo į šeimoms verslą. LPGA nariais yra pieno gamintojų kooperatyvai „Pieno

puta“ (apie 700 ūkių), „Pieno gėlė“ (apie 600 ūkių), „Zalioji lanka“ (apie 200 ūkių), „Pienas LT“ (apie 200 narių), „Aktyviausi yra Skuodo, Vilkaviškio, Šakių, Šilalės, Kupiškio, Biržų, Prienų, Alytaus ir kitų rajonų pieno ūkių šeimininkai, – pasakoja E. Bičius, – trys ketvirtadaliai šalies pieno gamintojų priklauso asociacijai, be jų aktyvios veiklos pieno gamybos sektoriaus problemas būtų nustumtos į politines paraštes. Pastaruoju metu asociacija brandina konferencijos diskusijos mintį, pasikviečiant į ją šalies vadovus. Protesto akcija (vienos pieninės blokada) – taip pat asociacijos planuose“.

„Mūsų atliktų darbų (suvažiavimų, peticijų valdžiai, protesto akcijų) rezultatais pasinaudoja ir nepriklausantieji asociacijai, bet yra kaip yra, – sako LPGA prezidentas J. Vilionis, – priklausome Europos pieno tarybai, joje atstovaujame visiemis šalies pieno gamintojams“.

Pastaraisiais metais kelių rajonų pieno ūkių šeimininkai įregistravo dvi asociacijas – smulkių ir vidutinių ūkių. Pakalbinti jų atstovai teigia nusivylę juos žadėjusiais apginti žemdirbių savivaldos organizacijų vadovais.

Tarptautinės parodos „Inno panorama 2019“ metu vykusio konferencija „Tvarus mažų ūkių vystymasis“ sudarė galimybę palyginti nedidelių šeimoms ūkių situaciją Lietuvoje, Lenkijoje ir Serbijoje.

Remiantis statistika, daugiau nei trys ketvirtadaliai ES ūkių yra mažesni negu 10 ha. Pagal ūkių pajamas ES yra 4,4 mln. labai mažų ir 3,1 mln. mažų ūkių, o drauge jie sudaro 69 proc. visų ūkių. Pastarąjį dešimtmetį ES kasmet mažėja ūkių skaičius, nors bendras žemės plotas nekinta.

Seimo KRK pirmininko A. Stančiko teigimu, Lietuvoje iki 10 ha turi 114 350 ūkių, o daugiau kaip 100 ha valdo 4 537 ūkiai. Kad būtų lengviau įsivaizduoti, smulkiu Lietuvoje gali būti laikomas ūkis, turintis 1,14 ha braškių arba 3,24 ha bulvių, arba 15 ha, dvi pienines karves, vieną telyčią ir vieną buliuką, arba 16 ha, 6 mėsinės karves ir 4 buliukus.

(Nukelta į 6 p.)

Augintinis – ne žaislas, o rimtas įsipareigojimas

Spalio 4-ąją daugelyje šalių buvo minima Pasaulinė gyvūnų globos diena. Ši diena sutampa su šv. Pranciškaus vardadieniu. Šv. Pranciškus visą savo gyvenimą pašventė gyvūnėlių globai. Jis ne tik pats jų neskriausdavo, bet agituodavo ir kitus pasekti jo pavyzdžiu. Jam visi gyvūnai, nepriklausomai nuo rūšies, veislės ir elgsenos savybių, buvo tarsi broliai. Šią dieną visuomenė skatinama skirti ypatingą dėmesį savo augintiniams, padėti beglobiams ir kitaip prisidėti prie gyvūnų gerovės.

Sprendimas auginti šunį ar katę reiškia įsipareigojimą juo rūpintis, būti kartu ir prižiūrėti iki gyvenimo pabaigos. Kiekvienas gyvūnas yra individas – jautrus, supratingas, turintis savitą charakterį ir poreikius. Jam reikia ne tik maisto, bet ir bendravimo, žaidimų, gamtos ir galimybės nevaržomai judėti. Todėl namuose atsiradus augintiniui, pasi-

stenkite jam suteikti kuo geresnes sąlygas. Nėra teisinga apriboti gyvūnų laisvę, uždarant juos namuose, anksčiau butuose ar prirakinant. Jie neturėtų būti laikomi ir kaip žaislai, papuošalai ar interjero detalės. Tinkama priežiūra ir rūpestis gali pareikalauti laiko, pinigų, noro, žinių ir sugebėjimų. Jeigu gyvūno nori vaikas, privalome labai išsamiai paaiš-

kinti, kad jis – ne pukuotas žaisliukas, o tokia pati jaučianti būtybė, kaip ir žmogus. Jokiu būdu negalima palikti visų rūpesčių susijusių su gyvūno priežiūra, vaikui. Taip pat reikia turėti galvoje, kad ryžtas prižiūrėti augintinį laikui bėgant gali išblėsti. Kadangi tai gana rimtas ir asmenišką sprendimas, niekada nereikėtų gyvūno dovanoti. Būna, kad net labai

juos mylintys žmonės, gavę dovanų dar vieną „šeimos narį“, supranta, kad negalės skirti pakankamai laiko jo priežiūrai, bendravimui. Skaudu, bet dovanotieji gyvūnai dažnai atsiduria prieglaudose, gatvėse arba jais prastai rūpinamasi. Jei tikrai norite skirti savo meilę šuniui ar katei, paimkite gyvūną iš prieglaudos, o ne pirkite.

Priglausti gyvūną iš globos namų tikrai verta. Visų pirma, paėmę beglobį gyvūną jūs gelbėjate gyvybę – padedate ne tik tam, kurį priglaudžiate, bet ir kitiems benamiams – juk prieglaudoje atsiranda laisva vieta kitam pamestinukui, jam taip pat suteikiama proga rasti naujus namus

ir mylinčius šeimininkus.

Antra, gyvūnai, paimti iš globos namų, yra meilesni, labiau atsidavę šeimininkui – jie jaučiasi dėkingi už galimybę turėti naujus namus, todėl kiek begalėdami stengiasi būti gerai augintiniais ir džiuginti savo šeimininką.

Tikėkimės, kad Pasaulinė gyvūnų diena įkvėps mus būti geresniais gyvūnams ne tik šią vieną dieną, bet ir visus metus. Rūpinkimės tais, kurie patys savimi pasirūpinti negali.

Eglė Grigienė
Prienų VMVT

vyr. vet. gydytoja-inspektorė

„Neliks duonos su druska – liks Tėvynė“

Projektą remia
SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Kariuomenėje moterims (ne) vieta?

Pastaraisiais metais žiniasklaidoje netyla kalbos apie privalomąjį merginų šaukimą į kariuomenę. Nepaisant to, jog šiais laikais vis daugiau kalbama apie lyčių lygybę, visuomenėje vis dar vyksta aršios diskusijos apie moters padėtį šioje srityje. Prieš trejus metus prieinškė Gintarė KAZLAUSKAITĖ aukštakulnius batelius iškeitė į „kerzus“ ir, kaip pati teigia, atrado savo kelią. Apie kariuomenę iš moteriškos perspektyvos ir paplitusius stereotipus Gintarė pasakoja „Gyvenimo“ skaitytojams.

Akimirka iš nuolatinės tarnybos Juozo Vitkaus inžinerijos batalione.

– Gintare, papasakok, kas paskatino tapti kare savanore ir kokie buvo lūkesčiai, kai dar nežinojai, kas tavęs laukia?

– Apie kariuomenę pirmą kartą išgirdau 10–11 klasėje, kai į mokyklą atvyko kariai, kurie papasakojo apie bazinius karinius mokymus, trunkančius 3 mėnesius. Jau tada kirbėjo mintis, kad tai gali būti mano kelias. Visgi tą kartą sudvejojau, tačiau studijų metais mano aplinkoje atsirado studentų, tarnaujančių krašto apsaugos savanorių pajėgose (KASP). Tarp jų buvo ir kelios merginos. Tuomet pradėjau domėtis, klausinėti ir netrukus suvokiau, jog aš galiu, o svarbiausia, noriu! Netrukus apsisilvau uniformą, užsidėjau „kerzus“ ir 3 savaites praleidau Rukloje, mokomajame pulke, kur kompetentingi instruktoriai mokė kariško gyvenimo subtilybių. Dar prieš pradėdamas tarnauti tikėjau si griežtos tvarkos, disciplinos ir fizinio krūvio – tą ir gavau.

– Ar pasikeitė tavo požiūris į karius savanorius pačiai pradėjus tarnauti nuolatinėje tarnyboje (NPPKT)?

– Požiūris į KASP karius tikrai nepasikeitė, visada jausiu nostalgiją KASP Dariaus ir Girėno apygardos 2-ajai rinktinėi, kur prasidėjo mano, kaip kario, kelias. Tačiau NPPKT tarnyba Juozo Vitkaus inžinerijos batalione Kaune suteikė galimybę toliau mokytis bei tobulinti jau įgytas žinias.

– Savo kelią karinėje tarnyboje pradėjai nuo karės savanorės, vėliau tapai šauktine, o dabar dirbi profesinėje tarnyboje Rukloje. Ar toks planas buvo iš pat pradžių, ar turėjai kitokių tikslų?

– Kai jau buvau karės savanorė, žinojau, kad norėsiu dirbti Lietuvos kariuomenėje. Tačiau, norint dirbti profesinėje karo tarnyboje, krašto apsaugos savanorių pajėgose reikia tarnauti bent 3 metus, o tuo metu tarnybą buvau atlikęs vos metus. Supratu, kad mano studijos Lietuvos sporto universitete nėra tai, ko iš tiesų noriu, mečiau jas ir parašiau prašymą atlikti 9 mėnesių tarnybą. Po jos iš karto pradėjau dirbti profesinėje karo tarnyboje. Esu patriotė, todėl ir kariuomenę pasirinkau vedina pilietinės pareigos ir noro atlikti ką nors reikšmingo savo šaliai.

– Visuomenė neretai vis dar tebeskirto profesijas į vyriškas ir moteriškas, ar nesulaukė stereotipinių komentarų, jog moterims kariuomenėje ne vieta?

– Moteris kariuomenėje vis dar

sulaukia nemažai skeptiškų komentarų, tačiau galima pasidžiaugti, kad ši tendencija mažėja. Mano atvejis nebuvo išimtis. Žinoma, kad sulaukiau nemažai klausimų ir replikų, ypač iš vyresnio amžiaus žmonių, kurie teigė, jog kariuomenėje moterims ne vieta ir panašiai. Mano nuomone, kiekvieno žmogaus pasirinkimas yra jo asmeninis įreikimas, kuriam neturėtų daryti įtakos visuomenėje susiformavę stereotipai, todėl tokie komentarai manęs tikrai neišgąsdino.

– Kalbant apie merginas kariuomenėje, kokius visuomenėje paplitusius stereotipus galėtum paneigti?

– Dauguma žmonių vis dar mano, kad moterų ekipuotė kuo nors skiriasi nuo vyrų, tačiau realybėje mes dėvime tą pačią uniformą, nešame tiek pat sveriančią kuprinę ir rankose laikome tokį patį ginklą, kaip ir vyrai. Daug kas sako, jog moteris kariuomenėje „tik prie popierių sėdi“, bet aš nesutinku su šia mintimi. Mano aplinkoje yra ne viena būrio vadė, paskui kurią seka visas būrys, t.y. apie 30 jaunuolių. Apskritai kariuomenėje nėra skirstymo lytimis, visi mes esame kariai.

Na, o kalbant apie stereotipus, susijusius su pačia kariuomene, pastebiu žmonių sukurtus mitus, jog kariuomenė ruošia žudikus. Noriu pabrėžti, kad kiekvieną dieną mes treniruojamės ir ruošiamės ne todėl, jog norime karo, bet dėl to, kad jog niekada nebūtų. Kariuomenė mūsų šaliai yra svarbi todėl, kad kiekvienas mūsų pilietis galėtų ryte ramiai išgerti puodelį kavos ir keliautų per savo gimtinės gatves, nebijodamas, kad kada nors jų gali nebūti.

– Minėjai, jog žmonės įsivaizduoja, kad kariuomenėje moteris gali dirbti tik ofisinį darbą, tačiau ar nėra priešingai? Juk dažnai kylant ginčams dėl moterų dalyvavimo krašto apsaugoje, pasigirsta komentarai, jog moterims kariuomenėje ne vieta. Iš to galima spręsti, kad žmonės moteriškos lyties atstovės įsivaizduoja tik šaudant iš ginklo. Kokios iš tiesų galimos moterų pareigos šioje srityje?

– Moterims apribojimų nėra, jos gali įgyti tas pačias kvalifikacijas kaip ir vyrai, tam yra suteikiamos visos galimybės: siunčiama į kursus, aprūpinama ekipuote ir t.t. Kariuomenėje tikrai galite sutikti ir moteris šaules, ir skyrių, būrių ar

(Nukelta į 8 p.)

Diena su kariu savanoriu

„Ką žinote apie Tėvynės gynėjo kasdienybę? Ar esate šaudę iš modernių karinių ginklų? Ar vairavote karinį visureižį bekelės sąlygomis? Ar išbandėte taikumą mesdami mokomąsias granatas? Ar kėlėtės virve per kliūtį? Jei nesate to bandę, tai kviečiame atvykti į renginį „Diena su kariu savanoriu“ Brigados generolo Kazio Veverskio poligone...“ – buvo rašoma kvietime.

Susigundžiau ir atvykau. Po šalnos besisklandantis rūkas pranašavo gražią saulėtą rudens dieną. Per Kazlų Rūdos miškus į poligoną vedantis vingiuotas keliukas nebuvo klaidus. Tarp pusšimčio Kauno apskrities smalsuolių pamačiau ir pažįstamų veidų iš Prienų krašto. Pasizvalgę po miškais apsuptą poligoną, kuriame kartais nuo karto aidėjo šūviai, sugužėjome į palapinę. Lietuvos kariuomenės krašto apsaugos savanorių pajėgų (KASP) Dariaus ir Girėno apygardos II rinktinės vadas pulkininkas leitenantas **Ričardas Stakelis**, supažindinęs su KASP pajėgomis bei kario savanorio tarnyba, palinkėjo smagios ir prasmingos dienos. Sveikinimo žodį tarė ir štabo viršininkas mjr. **Skomantas Povilionis**. Įdomi, intriguojanti Lietuvos kariuomenės vado patarėjo, karo istoriko prof. dr. **Valdo Rakučio** pasakaita apie karus, savanorius, patriotizmą, vyro, moters vaidmenį kariuomenėje ir kt. Palikę palapinę sustojome bendrai nuotraukai. Suskirstyti į septynias grupes po šešis žmones, vadovaujami savanorių, turėjome įveikti septynias užduotis.

Mūsų grupelėje – vienos moters! Bet kokios! Tai Jiezno kultūros ir laisvalaikio centro direktorė **Dalia Vertinskienė**, Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centro direktorė **Neringa Garmuvienė**, Jiezno seniūno pavaduotoja **Asta Lukšaitė**, Balbie-

D.Vertinskienė, N.Garmuvienė, S.Ražanskienė, A.Lukšaitė su vadu Nerijumi.

riškio seniūnė **Sigita Ražanskienė** ir senjorė **Vida Petkienė** iš Kazlų Rūdos. Vadas – savanoris **Nerijus**.

Pirmoji užduotis – pasala. Apšingklavę automatiniais šautuvais G-36 ir patekę į priešiškas pajėgas mokėmės, kaip saugiai, pridengdamoms viena kita, atsitraukti. Paskui teko kratytis važiuojant šarvuotuoju transporteriu, automatinio šautuvu G-36 šaudyti į taikinį iš 25 m ir 50 m... Atėję į „išgyvenimo“ stotelę mokėmės, kaip įkurti ugnį be degtukų, iš eglisakių paruošti palapinę nakvynę, paspėsti spąstus gyvūnui ir kt. Pasirodo, papuolus į ekstremalią situaciją, pvz., pasiklydus miške, svarbiausia napanikuoti, nesiblaškyti,

įvertinti situaciją ir, jei reikia, pasistatyti pavėsinę, pasiruošti nakvynę. Sraigtasparnis su dabartinėmis priemonėmis per parą mus būtinai suras... Neįprastas buvo lynu kėlimasis per kliūtį, granatos mėtymas... Naudingos pirmosios medicininės pagalbos pamokos...

Visos užduotys įvykdytos beveik per tris valandas. Diena su kariais savanoriais baigėsi prie stalo su gardžia kareiviška koše. Mano bendražygės, paklaustos, ar buvo smagu, kaip susitarusios sakė:

– Puiki diena, kitokia nei kitos. Daug sužinojome, pasimokėme, sutikome įdomių žmonių. Naudinga buvo ir išbandyti save. Lengva nebuvo...

Onutė Valkauskienė

Nuotraukos autorės

Prienu turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Dievo turguj nesurasi, o karčemoj – nesimelsi...“

Kai pirmos šalnos pamažu nuaksina klevus, kai pakeliui į turgų užmini ant kaštono – žiūrėk, kad nepaslystum, jei bato padas plonas. Toks metų laikas tas spalio, kad nuo seno į turgų rudeniais žmonės turi ką parduoti, o kiti – pirkti. Todėl turgus, „kermošius“, „jomarkas“, kaip koks svarbus įvykis žmogui, laukiamas jau nuo savaitės vidurio. Dar kur iš toliau, tai ir ruošti turgun sako anksti pradeda. Jei grūdų daug užderėjo, jei sūrių reikia daug prispausti. Tik viena šelmė ta gospadinė šyptelėjo kartą, kad moka ji „greituoju būdu“ sūrių prispausti su citrinės rūgštele. Sako, kad ir „ponios“ (taip vadina pagal skrybėlaitę, didesnę piniginę ar daugumai žinomas užimamas pirkėjos pareigas, net vyro darbovietę kiti vertina, todėl pasiūlo ir daugiau prekių – tam juk turgus) šituos sūrius vertina, net neslepia ji, kad „greitai“ suspaudžia. Taigi sukūti reikia visada, kai nori parduoti, ir kad ir kokia ta prekė bebūtų, visada ją girti. Sako, kad tik blogas pardavėjas peikia savo prekę. O jei be šypsenos parduoda – ir negerai. Antai užklaustas vienas vyriokas, ar pjūklas ne kinietiškas, labai suraukė savo antakius, gerai, kad jie tokie tankūs, tai puošė pikta veido išraišką, kai bandė atsakyti. O gal būtų pirkėjas ir nupirkęs, jei džukelis mokėjęs pasiūlyti ir kinietiška. Pirkėjai skuba, lekia, mat rytas vėsus, sako kiti, kad dar ir prie ūkio koki darbą nudirbs. Vytas su Rasa pirkto įvairių vaismedžių. Už vieną mokėjo 10 eurų. Vyras sakė, kad pirmiausia sodins vyšnaitę, nes ji neva turi kažkokių monų, galinčių padėti ne tik sodui, bet ir namams aplink jį. O kad vaismedžiai derlūs būtų, jis įsitikinęs, kad sodins tik su žmona. Mat jau tuo įsitikino, kai įdvių sodintos obelys šiais metais gausiai užderėjo. Jie dar buvo pirkę šaltalankių uogų. Už jų litrą mokėjo 4 eurus. Bet taip pat ir savo sode žadėjo užsiveisti „dėl sveikatos“.

Anksti į turgų atvyksta ne tik maisto prekių, bet, ir pavyzdžiui, batų pardavėjai. Viena šeima matavosi kokybiškus padėvėtus žieminius batus, vyras rinkosi ir kedų. Jie patikino, kad „jei nesuras, dar aplankys ir Aleksoto turgų“, beje, apie Prienu turgų norėję rasti platesnės informacijos *facebook'e*, jos nesurado, todėl savo namų apyvokos prekes, jau nebereikalingas, nuvežė į bagažinių turgelį Kaune. Taigi gal reklama būtų ir naudinga...

Atvėsus orams ir kai vis daugėja susirgimų gripais, daugiau perkančiųjų raugintų kopūstų, raugintų agurkų. Jų kilogramas kainavo nuo euro iki dviejų eurų. Nešina kibirėliu raugintų kopūstų, prienietė pirkėja žadėjo žieminių kopūstų „galvų“ įsigyti iš augintojos Mortelės ir pati užsiraugti: „Dar nuo mamytės laikų atmenu, kad kopūstus raugti reikia esant senam mėnuliui, o burokus – tik per jauną“. Humoro jausmo nestokojanti moteris sakė, kad turgus jai „šventa vieta“, nes ateiti privalo kiek-

vieno šeštadienio rytą, tik šyptelėjusi ir savo mamos perduotą patarėlę priminė: „dievo turguj nesurasi, o karčemoj – nesimelsi“. Ir vėl kalba pasisuko greit ir apie šventus daiktus – kryželius su „mūkelėmis“, paveikslus, kurie perparduodami labai įvairiais būdais. Ir ko tik tarp tų sendaikčių nėra, matyt, gali pasakyti tik „profesionalai“, kurie suspėja ir Aukštadvarin turgun, ir Kalvarijon. Kai kada galima justi ir pavydo. Ir tai, matyt, yra gyvenimas. Juk sako, kad gera vieta visais laikmečiais brangi. Taip ir dabar. Vieniems taip apsimoka geriau, kitiems – kitaip, svarbu, kad apsimoka, gal panašiai pasakytų Erlickas.

Ūkininkai turėjo savo derliaus. Centnerį miežių, kviečių, kvietrugių ar avižų, priklausomai nuo grūdo, gaspadoriaus ir perkančio derybų, pardavė už 7 – 10 eurų. Ūkinių gyvūnų turgavietėje pirkėjų „susimąščiusios“ ramiai laukė vištos ir vištaitės. Jų viena kainavo 6 – 7 eurus. Gražią antį siūlė už 10 eurų, o ilgakaklę žašį – už 25 eurus. Triušį galima pirkti jaunikių – už 6–10 eurų, o už vyresnį sumokėti iki 30 eurų.

Bitininkai pusės litro stiklainį medaus pardavė už 3 – 4,50 euro, kilogramą – už 5,50 – 6,50 euro. Apie tai, kaip spalio mėnesį bites „apklodavo“ žiemai, prisiminė pirkėjas, kaip sakė, bitininko proanūkis: „Rengdamas biteles žiemojimui į avilius po dangčiu pripildydavo spalių“. Pasakęs šį žodį, vyras paantrino, ar visi žino, kas tie spaliai. Sako, kad protėviai ir šį mėnesį spaliniu vadinė. O spaliai – tai linų sumedėjusio stiebo šapeliai atsiskiria nuo pluošto juos minant. Suskubęs dar prie kiosko, kur turgaus senbuviai prekiauja žuvimi, silkės su galva ir tradiciškai – heko, po kilogramą nupirkęs šeimninkei, pirkėjas suabejojo, ar šiais laikais naujai kartai „apsimoka“ domėtis, kas yra tie spaliai... Iš sostinės kilusio pirkėjo nuomone, Užupio turguje daugiau „šposų, daugiau jaunų žmonių, kurie „apgulę“ gamintojus klausinėja apie tradicijas, praeitį“. Gali būti todėl, kad apskritai žmonių srautas gerokai didesnis ir kas ko tuose turguose ieško...

Prienu turguje perki, savo kraštą tu remi!

Kas išlaikys kaimą?

(Atkelta iš 4 p.)

Smulkūs ūkiai Lietuvoje remiami pagal Kaimo plėtros programos priemones „Parama smulkiesiems ūkiams“ (iki 15 tūkst. Eur, 100 proc. paramos intensyvumas), „Parama smulkių ūkių subjektų bendradarbiavimui“ (iki 90 tūkst. Eur, paramos intensyvumas nuo 60 iki 100 proc.), „Parama trumpoms tiekimo grandinėms ir vietos rinkoms skatinti vietos lygmeniu“ (iki 120 tūkst. Eur, intensyvumas 60 proc.). Smulkiesiems ūkiams palanki ir bazinių išmokų perskirstymo schema (iki 30 pirmųjų hektarų) bei supaprastinta smulkiųjų ūkininkų paramos schema (iki 1 250 Eur per metus). Tačiau mūsų ūkininkus riboja išpareigojimai kooperuotis, garantuoti minimalų

karvių fermų poveikį aplinkai ir pan.

Mokomės visą gyvenimą

Šių metų vasarą grupė LPGA priklausančių Prienu r. ūkininkų lankėsi kaimyninės Lenkijos pieno ūkiuose. Šalies galvijų banda per metus padidėjo 1,5 proc. ir šiuo metu sudaro 6,23 mln. galvijų. Daugiausia pieno veislės galvijų laikoma Mazovijos, Didžiosios Lenkijos ir Palenkės vaivadijose. LPGA direktoriaus E. Bičiaus teigimu, Lenkijoje kasmet didėja galvijų banda, nors pieno supirkimo kainos, lyginant su ES vidurkiu, nedidelės, bet nedidelėmis šeimoms ūkiams leidžia išgyventi ir investuoti į plėtrą. Ūkių, kurių plotas ne didesnis kaip 10 ha, Lenkijoje yra apie vieną milijoną, tai – trys ketvirtadaliai visų ūkių. Nuo 2005 m. šis

skaičius sumažėjo daugiau negu dvigubai (tuomet buvo beveik 2,5 mln. ūkių iki 10 ha). Pastebima tendencija, kad mažėja ekonomiškai silpniausių ūkių skaičius. Nors mažų ūkių yra labai daug, jie naudoja mažiau negu 28 proc. žemės ūkio naudmenų. Pastebima, kad smulkūs ūkiai paprastai yra mažiau susiję su rinka, tačiau dažniau naudoja „trumpąsias maisto grandines“ – nuo lauko iki stalo. Valstybės ir ES pagalbos lėšos skiriamos žemės ūkio produktų gamybos restruktūrizavimui, pardavimui ar perdirbimui. Taip pat skatinama veiklos diversifikacija (numatytos lėšos ne žemės ūkio veiklai pradėti), mokama speciali išmoka ūkiams, kurie visam laikui perduoda savo ūkį kitam ūkininkui, o šis įsipareigoja ne mažiau kaip 5 metus vykdyti žemės ūkio veiklą. Parodos „Inno panorama 2019“ konferencijoje pristatyta Serbijos agrarinio

sektorius situacija. Pagal žemės ūkio naudmenų plotą Serbijoje dominuoja ūkiai, kurių plotas ne didesnis kaip 5 ha, o vidutinis ekonominis dydis (standartinė produkcija) yra 5 tūkst. Eur. Nors tokių ūkių skaičius labai didelis, jų dalis ekonomikoje maža ir jų potencialas nėra iki galo išnaudojamas. Statistika rodo, kad iki 5 ha žemės turintys ūkiai sudaro net 77,4 proc. visų ūkių, bet dirba tik ketvirtadalį (25 proc.), iš viso 3,4 mln. ha naudojamo žemės ūkio naudmenų ploto. Dideli ūkiai (valdantys daugiau kaip 20 ha) sudaro tik 3,1 proc. visų ūkių, bet valdo 44,2 proc. žemės ūkio naudmenų. Vidutiniai ūkiai Serbijoje laikomi ūkiais nuo 5 iki 20 ha, jie sudaro penktadalį visų ūkių bei valdo 30,8 proc. ploto. Kone pusės (45,7 proc.) visų Serbijos ūkių ekonominis dydis (pagal standartinę žemės ūkio produkciją) nesiekia 2 tūkst. Eur. Tik 0,3 proc.

visų ūkių pasiekia 100 tūkst. Eur ekonominį dydį.

„Lietuvoje 1990 m. sausio 1 d. buvo 464 tūkst. gyventojų ūkių, kurie turėjo po 60 arų ir dirbo 6,4 proc. visų šalies žemės ūkio naudmenų, – pastebi LPGA prezidentas J. Vilionis, – šandien įregistruota 115 819 ūkininkų ūkių. Natūriniai ūkiai transformavosi į prekinius. Pieno ūkiai patyrė didžiausias permainas, juk tada kiekvienoje gyventojų sodyboje buvo po karvę. Dabar pieną perdirbti parduoda 19 tūkst. ūkininkų, trumpųjų maisto grandinių programą pasinaudoję šimtai pieno gamintojų. Šalies nacionaliniam pieno sektoriui ne tik dėmesio, bet ir paramos turėtų skirti valstybė, verslo partneriai. Kaimynų pavyzdžiai mus verčia sunerimti. Atsisakėme kiaušinių ūkio, ant peilio ašmenų grūdai, dabar pienas. Kas išlaikys kaimą, kai užsidarys visų tvartų durys“?

Amžinąjį atilsį...

Žodžiai nepaguos, nenuramins, gal tik tyliai primins, kad liūdesio valandą esame kartu.

Dėl Jono DZEVALTAUSKO mirties nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

Jiezno miesto Vilniaus gatvių seniūnaitijos gyventojai

Ar liūdesnio kas būti galėtų / Už likimą žmogaus šioj naktį? / Jo gimimas toks ilgas ir lėtas, / O mirtis – nelaukta ir staigi. (V. Mačernis)

Skausmo ir liūdesio valandą dėl brolio mirties nuoširdžiai užjaučiame Agnė BUINICKAITĖ bei artimuosius.

„Gyvenimo“ redakcija

Išėjus artimam ir brangiam žmogui Amžinybėn, Lieka skausmas ir tuštuma. Teužpildo ją mūsų atjauta ir stiprybės palinkėjimas.

Liūdime dėl Alvydo KANDRATAVIČIAUS mirties ir nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

Jiezno miesto Vilniaus gatvių seniūnaitijos gyventojai

Ugniagesiai: kūrendami krosnis gyventojai supleškina namus

Atvėsus orams ugniagesiai šalyje pirmieji sužino apie kūrenimo sezono pradžią. Gaisrai dėl netvarkingų krosnių, židinių ir dūmtraukių šį rudenį jau sunaikino ar apgadino ne vieną dešimtį gyvenamųjų namų.

Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento duomenimis, vidutiniškai kiekvienais metais dėl netvarkingų krosnių, židinių ir dūmtraukių arba netinkamo jų eksploatavimo gaisruose žūsta apie 11 žmonių, o gyvenamuosiuose namuose kyla daugiau kaip 1000 gaisrų.

„Dažniausiai tokie gaisrai kyla, kai dėl dūmtraukyje susikaupusių suodžių, jiems užsidegus, ugnis persimeta į stogo ar perdangos konstrukcijas. Ugnis išplisčia ir dėl netvarkingų, įtrūkusių krosnių ir dūmtraukių, kai per plyšius rūksta dūmai, o kartais net matyti liepsna. Labai greitai užsidegti gali ir kai prie krosnies pakuros yra laikomos degios medžiagos. Kartais namai supleška ir dėl neatsargaus elgesio įkuriant krosnį, kai yra naudojami degūs skysčiai“.

Šildymo įrenginiais būtina pasirūpinti iš anksto, dar prieš pradėdant kūrenimo sezoną. Privalu išvalyti suodžius, dervas. Beje, suodžius būtina valyti ir šildymo sezono metu, ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius. Sumažėjusi trauka, į patalpą sklindantys dūmai, gali būti užsikimšusio dūmtraukio požymis. Kad dūmtraukis ilgiau neužsiterštų, reikėtų naudoti tik sausas malkas.

Užsidegus suodžiams dūmtraukyje reikia nedelsiant kviešti ugniagesius, nes netinkamai gesinamas suodžių gaisras (pavyzdžiui, pilant vandenį iš viršaus) gali suardyti dūmtraukį.

Gaisrų galima išvengti, bet reikia nepamiršti dūmtraukio ir krosnies priežiūros, nepatingėti užlipti į palėpę ir įsitikinti, ar nėra įtrūkimų, nesandarumų. Juos pastebėjus, neatidėlioti, o kuo greičiau, kol neišplieskė ugnis, imtis remonto. Beje, dūmtraukio defektai geriau matysis, jeigu mūrinis dūmtraukis bus nubaltintas.

O medinės grindys prieš pakurą turėtų būti apsaugotos nedegiomis medžiagomis, kad iškritusios žarijos ar kibirkštys jų neuždegtų. Tam galima panaudoti skardos lakštą, keramines plyteles. Be to, draudžiama laikyti bet kokias degias medžiagas arčiau kaip per 1 metrą nuo krosnies pakuros.

Ugniagesiai taip pat primena, kad negalima palikti be priežiūros besikūrenančių neautomatinių šildymo katilų, krosnies ar židinio, arba jų priežiūrą patikėti mažamečiams vaikams.

Kauno PGV Prienu PGT

„Tele2“ pasiūlymas verslui: viskas viename pokalbių planai už vieną, mažesnę kainą

Verslo auginimui ir jo efektyvumo didinimui spalio yra itin geras laikas, nes šį mėnesį „Tele2“ skelbia ypač patrauklias sąlygas užsakyti „Power Pack“. Tai – naujas viskas viename paketas, kuris įmonėms suteikia reikalingiausią ryšio, interneto ir telefonijos paslaugas bei geresnius įrangos pasiūlymus už vieną, mažesnę kainą.

„Verslo savininkai neturi laiko ieškoti, kur gauti skirtingas paslaugas ar įrenginius geriausiomis sąlygomis, todėl siekdami būti jų veiklos augimo partneriais – viskuo pasirūpinome iš anksto. „Power Pack“ – tai neribotų pokalbių, daugiau duomenų, internetą biurui ir geresnius įrangos pasiūlymus suteikiantys planai, su kuriais išmani skambučių valdymo paslauga pridėdama nemokamai“, – sakė Mindaugas Ambrašas, „Tele2“ verslo klientų pardavimų vadovas.

Išmanus skambučių valdymas – nemokamai

Į kiekvienam verslo klientui personalizuotą „Power Pack“ paketą nemokamai įtraukiama „Tele2“ išmanus skambučių valdymo paslauga užtikrins, kad nebūtų praleistas nei vienas įeinantis skambutis, o tai reiškia – ir potencialus užsakymas.

„Automobilių servisams, kavinėms ar didesniems verslams nebereikės laidinio telefono – jo numeris išliks, bet jį surinkusių klientų skambučiai bus nukreipiami į išmaniuosius. Juose, tiesiog programėle, skambučius galima peradresuoti, sujungti arba nustatyti darbo valandų limitą – viską, ką anksčiau atlikti buvo įmanoma tik turint griežtai stebimas laides stoteles“, – pasakojo „Tele2“ verslo klientų pardavimų vadovas.

Be to, šis sprendimas leidžia sukurti bei įrašyti unikalų pasisveikinimo pranešimą, nukreipti skambučius kitu numeriu, nepažeidžiant GDPR aktyvuoti pokalbių įrašymą bei išmanų autoatsakiklį. O kur dar

galimybė susipažinti su praleistų skambučių informacija ar pokalbių statistika – visa tai yra tik dalis išmanaus skambučių valdymo privalumų, kurie padeda verslui efektyviau bendrauti su klientais bei partneriais ir galbūt uždirbti daugiau.

Naujiems klientams – specialus spalio mėnesio pasiūlymas

Ieškantiems plano, kuris suteiks daugiau vertės jūsų verslui – vertėtų suskubti. „Tele2“ paruošė ypatingą pasiūlymą: nauji verslo klientai, iki lapkričio 1 d. užsakydami „Power Pack“ planus ir pasirašę 24 mėn. sutartį, visomis plano naudomis net tris mėnesius galės naudotis nemokamai.

Ypač patogu tai, jog pasiūlymu pasinaudoti, užsakyti paslaugas, įrenginius arba pasikonsultuoti galima Prienuose, Vytauto g. 24 įsikūrusiame operatoriaus salone. Juk nuo šiol verslo klientus aptarnaujantys vadybininkai dirba ne tik verslo, bet visuose, skirtinguose Lietuvos miestuose esančiuose „Tele2“ salonuose. Daugiau informacijos rasite www.tele2.lt/verslui, paskambinus trumpuoju nemokamu numeriu 1885 arba +370 684 000 75 (kaina pagal mokėjimo plano tarifus). Informacija teikiama 07.00–23.00.

Pavyzdžiui, užsakant „Power Pack“ planą su neribotais pokalbiais, sms ir 16 GB, 100 GB laisvo interneto ir skambučių valdymu kaina (įmanant 10 SIM), plano kaina – 11,49 Eur/mėn. (už 1 SIM) su 24 mėn. sutartimi, o perkant šias paslaugas atskirai akcijos metu bendra kaina – 24,97 Eur/mėn. su 24 mėn. sutartimi.

SLEGIA KREDITAI AR PRITRŪKAI PINIGŲ? Tiesiam Jums pagalbos ranką! Akimirksniu palengvinsime Jūsų našatą. **REFINANSAVIMAS** nuo 500 iki 7000 eurų, nuo 6 iki 48 mėnesių. **PASKOLOS** nuo 100 iki 5000 eurų, nuo 2 iki 48 mėnesių. Konkurencingai itin mažos palūkanos rinkoje. Be užstato, be užslėptų sutarties sudarymo mokesčių. Kreiptis tel. 8 601 50 935. Kredito davėjas UAB LSV intergroup. Tarpininkas Ričiardas. Individualios veiklos pažyma Nr. 621263.

Nusikaltimai nelaimės

Smurtas artimoje aplinkoje. Spalio 2 d. apie 21 val. Prienu r., Kudirkų k., žodinio konflikto metu vyras (g. 1977 m.) smurtavo prieš savo sutuoktinę (g. 1973 m.). Įtariamasis nesulaikytas.

Spalio 3 d. apie 15 val. Prienu r., Išlaužo sen., Valengiškių k., neblaivus vyras (g. 1974 m.) smurtavo prieš savo sutuoktinę (g. 1996 m.). Įtariamasis buvo sulaikytas ir uždarytas į areštą.

Spalio 4 d. apie 21 val. gyvenamosiose patalpose, esančiose Prienu r. sav., neblaivus sutuoktinė, gim. 1963 m., (nustatytas 1,98 prom. girtumas) dantimis vieną kartą įkando sutuoktiniui, gim. 1955 m., (nustatytas 0,38 prom. girtumas) į dešinės pusės žandą, po to vieną kartą įkando į dešinės rankos dilbį, tuo sukeldama fizinį skausmą nukentėjusiajam. Moteris buvo sulaikyta ir uždaryta į areštą.

Spalio 5 d. 17 val. 45 min. Prienu r. sav., gyvenamosios lauko virtuvės kambarėje, kilus konfliktui, sutuok-

tinis, gim. 1964 m., (nustatytas 2,18 prom. girtumas) smurtavo prieš žmoną, gim. 1972 m., (nustatytas 1,52 prom. girtumas). Sutuoktinis buvo sulaikytas ir uždarytas į areštą.

Reikalavo pinigų. Spalio 4 d. gautas moters, gim. 1980 m., gyv. Prienu m., pareiškimas, kad 2019-09-30 apie 16.00 val. gyvenamosiose patalpose sūnus, gim. 2007 m., papasakojo, kad vyras (apie 15 metų amžiaus) nuo šių metų rugsėjo mėnesio (tikslios dienos nežino) reikalavo iš jo pinigų, po 50 eurų kasdien. Kadangi sūnus iš vyro nusipirko elektroninę cigaretę už 30 eurų ir dėl to turėtų mokėti pinigus, kad šis jo neįskųstų. Nuo to laikotarpio sūnus iš namų išnešė ir vyrui sumokėjo 590 eurų.

Vairavo neblaivus. Spalio 4 d. apie 16 val. 15 min. Prienu m. moteris, gim. 1968 m., gyv. Prienu r. sav., vairavo automobilį, būdama neblaivi (nustatytas 2,89 prom. girtumas). Moteris buvo sulaikyta ir uždaryta į areštą.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK pirminę informaciją

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Perkame mišką didžiausiomis kainomis Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto. Tel. 8 605 44 445.

Brangiai PERKAME miškus visoje Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto. Tel. +370 699 29 992.

Perka 2-jų kambarių butą su patogumais Prienuose, I-II aukšte. Tel. 8 672 34 056.

Gyvuliai, gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus, atsiskaito iš karto. Išsivežame. Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.

Įmonė tiesiogiai nuolat perka arklius. Tel.: 8 656 39 189, 8 616 14 424.

Įmonė tiesiogiai perka galvijus aukščiausiomis ŽŪKB „Krekenavos mėsa“ kainomis. Tel. 8 613 79 515.

Superka gero ir lieso įmitimo galvijus (AB „Krekenavos agrofirma“ kainomis), taip pat perka arklius. Tel. 8 616 43646.

Brangiai perka veršelius, avis. Moka 6 arba 21 proc. priemoką. Tvarko visas valstybės teikiamas išmokas. Tel.: 8 611 69 265, 8 686 27 927.

PARDUODA

Nekilnojamasis turtas

Parduoda 2 k. butą III a. Igliaukoje. Langai plastikiniai, šarvo durys. Kaina – 10600 eurų. Tel. 8 685 77 515.

Gyvuliai, gyvūnai

Parduoda pirmavėšę karvę, apskelintą. Tel. 8 606 27 245.

Parduoda 7 metų karvę, veršiuosis kovo mėn., ir dvi 17 mėnesių telyčias, Birštono sen. Tel. 8 612 32 309.

Įvairios prekės

Parduodu: mini traktoriams įvairius naujus padargus (bulvių kasamas, sodinamas, frezas, kultivatorius, šienapjovės, purkštuvus), naudotą 2,8 m noraginę grūdų sėjimąją, traktorių T-25 ir Renault 55AJ. Tel. 8 687 57 187; www.parduodutechnika.lt.

Parduoda 2,6 m³ viengubo pjovimo 2,5 cm storio, 3 m ilgio ažuolo lentų (natūraliai džiovintos 3 metus) ir 1,4 m³ trumpesnių (įvairaus ilgio). Tel. 8 699 54 179; info@skaidris.lt

Parduoda geros būklės, tvarkingą automobilį „Toyota Yaris Verso“ 2003 m., dyzelinas, 1,4 l, mechaninė pavarų dėžė, rida tikra. T.A. iki 2021-09, kaina – sutartinė. Tel. 8 687 83 442.

PASLAUGOS

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santechnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, klojame trinkeles, lankstome skardas. Tel. 8 600 96 399.

Šlifuojame, dedame ir lakuojame parketą, dengiame stogus, skardiname, lankstome, šiltiname ir dažome namų fasadus. Kasame pamatus, mūrįjame, tinkuojame, betonuojame, montuojame tvorą, langus, duris, atliekame langų apdailą, griovimo darbus. Statome karkasinius namus. Tel. 8 620 85350.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, katilinių įrengimo. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 8 640 39 204.

PERKA

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“ – įvairius pienu girdomus buliukus ir telyčaites, taip pat „Belgus“. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Sveria el. svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel. 8 612 34 503.

A. Bagdono IĮ brangiai perka veršelius ir telyčaites auginimui. Moka 6-21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel.: (8 319) 69 541, 8 699 93 682.

Įvairios prekės

PERKAME: • AUKSĄ (juvelyrką, laužą, dantų karūnelės), • SIDABRĄ (stalo įrankius, juvelyrką, laužą), • GINTARĄ (karolius, sages, gabalus, įvairius dirbinius), • ANTIKVARĄ (monetas, ordinus, statulėles), • LAIKRODŽIUS. Tel.: +370 623 47 249, +370 609 27 450.

Įmonė perka naudotus automobilius. Gali būti be techninės apžiūros, nevažiuojantys, išregistruoti. Siūlykite visus variantus telefonu: 8 607 67 679.

Naujai įsikūrusi įmonė brangiai superka įvairius automobilius, sutvarko dokumentus, pasiima patys. Tel. 8 679 95 133.

Nebrangiai parduoda maistines bulves, miežius, kviečius ir traktorinę priekabą. Tel. 8 678 04 167.

Kietas kuras

Pigiai parduoda malkas (skroblo, ažuolo, uosio, juodalksnio, beržo). Atveža nemokamai. Tel. 8 635 82 808.

Parduoda DURPIŲ BRIKETUS, malkas, supjautas kaladėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduodame įvairias malkas. Skaldytos, kaladėlėmis, rąsteliais. Tel. 8 614 97 744.

PIRKITE VIŠTAS, VIŠTAITES!

SPALIO 11 d. (penktadienį) prekiausime 5–6 mėn. rudomis, juodomis, raibomis, baltomis dedeklėmis vištaitėmis, 10 mėn. dedančiomis kiaušinius rudomis olandiškoms dedeklėmis vištomis:

Naujojoje Ūtoje – 8 val., Žemaitkiemyje – 8.10 val., Vartuose – 8.20 val., Paprūdžiuose – 8.30 val., Balbieriškyje – 8.45 val., Prienuose (prie turgaus) – 9 val., Strielčiuose – 9.10 val., Ašmintoje – 9.25 val., Pakuonyje – 9.40 val., Išlauže – 10.20 val., Klebiškyje – 10.50 val., Šilavote – 11 val., Ingavangyje – 11.15 val., Jiestrakyje – 11.25 val., Leskavoje – 11.45 val., Skriaudžiuose – 12 val., Veiveriuose – 12.10 val., Vyšniūnuose – 15 val., Stakliškėse – 15.15 val., Užuguostyje – 15.25 val., Pieštuvėnuose – 15.40 val., Kašonyse – 16.50 val., Jiezne – 17 val., Nemajūnuose – 17.15 val., Birštono vienkiemyje – 17.30 val. Tel. 8 612 17 831, Vilkaviškio r., Alvitais

PASLAUGOS

DURYS – PER 3 DIENAS! GAMINU DURIS – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūšiams. Tel. 8 653 93 193.

Kokybiškai kasame tvenkinius, rezervuarus, darome pylimus, šlaitus, lyginame žemes, tvarkome sklypus. Nuomojame statybinę techniką. Tel. 8 640 50 090.

Kaminių įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminių valymas. Tel. 8 645 87 304.

Nebrangiai atvežame kokybišką sijotą juodžemį. Vežamas kiekis – 6–10 m³. Tel. 8 645 64 788.

Vežame žvyrą, smėlį, skaldą, juodžemį ir kitus birius krovinius. Tel. 8 690 66 155.

Priduodame namus, sodus ir juos įregistruojame. Tel. +370 699 17 423.

Mobiliu gateriu pjaunu medieną iki 9 m ilgio, kreizuoju lėtas kliento kieme. Pjaunu ir nedidelius kiekius. Tel. 8 610 03 983.

Mobiliu juostiniu gateriu kokybiškai pjaunu medieną. Atvykstu į vietą. Tel. 8 601 02 662.

Dezinfekuojame, valome geriamojo vandens šulinius. Tel. 8 612 60250.

SIENŲ ŠILTINIMAS užpildant oro tarpus
1m² kaina nuo 1,40 Eur
Tel. 8 675 7 73 23

SIENŲ ŠILTINIMAS į oro tarpus
Tel. 8 696 42 020

Kariuomenėje moterims (ne) vieta?

(Atkelta iš 5 p.)

kuopų vades, ryšininkes, vairuotojas, medikes, logistikos, personalo, žvalgybos, kovinio rengimo, viešųjų ryšių specialistes. Beje, pastaroji esu ir aš. Šiuo metu dirbu Kunigaikščio Vaidoto mechanizuotajame pėstininkų batalione viešųjų ryšių skyriuje ir užimu civilių ir kariškių bendradarbiavimo specialistės pareigas.

– Pastaruoju metu žiniasklaidoje mirgėjo žinutės apie privalomą merginų šaukimą, kokia tavo nuomonė šiuo klausimu?

– Privalomam moterų šaukimui Lietuva dar nėra pasiruošusi, todėl, manau, greitai netokie drąsūs pokyčiai neįvyks. Mintis, kad tarnyba kariuomenėje yra kiekvieno piliečio pareiga, turėtų būti ugdoma nuo mažų dienų. Kaip pavyzdį čia galima pateikti Izraelį, kur tarnauja visi, netgi sėdintys neigaliojo vežimėlyje. Jiems yra sudaromos sąlygos atlikti tam tikras pareigas. Aš asmeniškai labai tikiuosi, kad ir mūsų šalis dar „užaus“ iki to, kad šiuo klausimu diskutuoti nereikės ir tarnauti norės visi.

– Tikriausiai žmonėms smalsu, kokia yra merginų kasdienybė kariuomenėje, ar ji kuo nors skiriasi nuo vyrų?

– Skirtumų nėra daug, tačiau jų yra. Vienas iš jų – tai fizinio pasirengimo testo normatyvai, kuriuos turime laikyti kasmet. Moterų normatyvai yra šiek tiek mažesni nei vyrų, atsižvelgiant į amžių. Taip pat skiriasi išvaizdos reikalavimai. Priešingai nei vyrams, moterims yra leidžiama nešioti auskarus, priglundusius prie ausies, ir turėti ilgus plaukus, bet su sąlyga, kad šie bus tvarkingai surišti į kuoduką. Nuolatiniame karo tarnyboje karių kasdienybė nesiskiria – ir merginos, ir vaikinai laikosi tos pačios dienotvarkės: mokosi teorijos, taktikuoja, laiko testus, sportuoja.

– Kariuomenėje tarnauji jau trejus metus, ką tau pačiai davė tarnyba?

– Drąsiai galiu teigti, jog per šį laikotarpį įgijau daugiau disciplinos, dar labiau sustiprėjo pilietiškumo jausmas, išmokau dirbti komandoje, priimti sprendimus stresinėse situacijose ir niekada nepasiduoti.

– Paklausu stereotipiškai, ar skatintum kitas merginas eiti šiuo keliu?

– Kaip ir minėjau, kariuomenėje, nesvarbu ar tu esi mergina, ar vaikinai, nes tarnyba – tai pašaukimas. Todėl visus, kurie nori, bet vis dar abejoja, skatinu pasiryžti ir nebijoti. – **Čiū už pokalbį.**

Kalbėjosi Rimantė Jančauskaitė

Pirmasis Gintarės tarnybos etapas KASP Dariaus ir Girėno apygardos 2-oje rinktinėje. Nuotraukos iš asmeninio Gintarės Kazlauskaitės archyvo

Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono kariškės (Gintarė dešinėje).

Profesinės karo tarnybos metu.

Gintarės Kazlauskaitės daryta nuotrauka pratybose „Iron Wolf 2019-I“.

„Spalvotas laiškas Mokytojai“

Kaip akimirka prabėgo pirmasis mokslo metų mėnuo. Kai gamtoje sodrią žalumą pakeitė gelsva aukso spalva, netruko ateiti ir spalvis. Šėldamas, besitaškydamas spalvotais lapų purlais, jis dovanojo kasmetinę šventę – Tarptautinę mokytojo dieną.

Didžiuojamės Jumis, mokytojos, kad ugdote tokį žmogų – žadinate mąstymą, vedate pažinimo keliu, drąsinate nebijoti iššūkių.

Spalio 4 dieną Prienų „Ažuolo“ progimnazijos Ašmintos pradinio ugdymo skyriaus mokytojas R. Margelvičiūtė, R. Vaitauskaitė, V. Žiūkienė sveikino Ašmintos laisvalaikio salės renginių organizatorę R. Vil-

kienė, bibliotekininkė R. Šiugždienienė ir Pakuonio seniūnijos socialinė darbuotoja J. Ruseckienė. Mokinukai rašė sveikinimo žodžius su piešinukais ir siuntė spalvotus laiškus mokytojoms.

Rima Vilkiene
Ašmintos laisvalaikio salės
renginių organizatorė

Iškovojo trečią vietą

Tauragėje vyko Lietuvos asmeninis badmintono U17 čempionatas, kuriame sėkmingai pasirodė Prienų KKSC auklėtinis Augustas Valatka (treneris Algirdas Kepežinskas).

Augustas, nesunkiai įveikęs pirmus du varžovus, ketvirtfinalyje nugalėjo Lietuvos U17 rinktinės atstovą. Kluptelėjęs pusfinalyje, kovoje dėl 3 vietos nepalikto jokių vilčių varžovui ir užtikrintai iškovojo bronzą.

Augustas poroje su Balbieriškio „Svajonės“ badmintono klubo atstovu Ažuolu Barkausku tik per plauką liko nuo medalių ir užėmė 4 vietą. Bet tai neabejotinai irgi puikus Prienų krašto badmintonininkų pasirodymas.

Stipriai tobulėjantis Augustas Valatka, kuris su treneriu Algirdu Kepežinsku treniruotį proceso nenutraukė ir vasarą, per pusmetį Lietuvos badmintono suaugusiųjų reitinge kilstelėjo iš 82 į 42 vietą ir tapo realiu kandidatu į Lietuvos jaunimo rinktinę.

Sporto centro informacija

Parduoda 600 kv. m pastatą Prienų centre, netoli autobusų stoties. Pastatas – naujos statybos, su daline apdaila, tinka įsirengti ir gyvenamas, ir komercines patalpas. Gera vieta, ir kokybiškai pastatytas pastatas. Kaina – 85000 Eur. Tel. 8 627 51 671.

Išnuomojamas mobilus kubilas, yra vandens srovės, LED apšvietimas. Atvežame. Tel. 8 686 66 933.

PRENUMERUOK „Gyvenimą“!
SKAITYK „Gyvenimą“!
GYVENK su „Gyvenimu“!
Būk su „Gyvenimu“ ir 2020-aisiais!
Prenumerata priimama pašte, pas laiškanesius ir redakcijoje.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (8 648 46182, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.

